

Blanko ry:n huuto korvessa

N:o 1/05
18.3.2005

talvi

BLANKIKKI

Talvi-Blankin sisällysluettelo

Pääkirjoitus (Markku Pylkkö)	3
Puheenjohtajan palsta (Jyrki Puttonen)	4
Blanko ry:n ja POTKY ry:n yhteinen kirjelmä Tietotekniikan liitto ry:lle	5
Laitoksemme pioneeri täyttää 70 vuotta 23.3.2005 (Sari Saikkonen)	6–7
Tietojenkäsittelytieteiden laitos muutti uusiin tiloihin (Kukka-Maaria Kakko)	8
TOL:n avajaiset (TOL:n tiedottaja/Blankin toimitus)	9
TOL:n alumnitoiminta alkuun uusien toimitilojen avajaisien yhteydessä (Niko Hummastenniemi)	9
Sarja alkaa: TOL:n väki tutuksi (Kaisu Juntunen, Eeva Leinonen, Markku Oivo ja Ilkka Tervonen)	10–12
AirBuccaneers menestyi finaalisakin (TOL:n tiedottaja/Blankin toimitus)	13
TOL:in leffailtapäivä 21.2.2005 lukiolaisille (Antti Tolonen)	13
Lapin excursio 4.3.2005 (Aapo Herrala)	14
Laskettelureissu Leville 3.–6.2.2005 (Juuso Räsänen)	15
Haalarikastajaiset ja laskiainen 8.2.2005 (Juho Akola)	16–17
Haalareiden käyttöohje (kinzu ja Odetta)	16–17
Testissä Warning Forever (Eino Keskitalo)	18–19
Mennään bussilla? (Katariina Silvendoinen)	20–21
Claudius studiossa (Eino Keskitalo)	22–23
Tasa-arvotyöryhmän kysely opiskelijoille (Markku Pylkkö)	23
Akateemisen kyykän MM-kilpailut 12.2.2005 (Juuso Räsänen)	24
Fuksikyykkä 5.3.2005 (Simo Arvola)	25
Oulunmestaruuskyykkä 12.3.2005 (Juuso Räsänen)	26

Kansi: "Mr. Blankkikansi" Aapo Herrala

Blankki-tiimi

Hanna Holopainen

Markku Pylkkö

Sari Saikkonen

Hanna
Säynäjäkangas

Matti Virtanen

Heidi Wikman

Blankki-tiimi

Seuraava Blankki

ilmestyy perjantaina 22.4.2005. Aineistoa otetaan vastaan jatkuvasti ja turmaraja tuohon wappuaiheiseen lehteen on perjantai 15.4.2005. Yhteydenotot aineiston toimittamiseksi allaolevaan tai sivulla 3 mainittuun sp-osoitteeseen.

Ilmoitukset, tiedustelut ja aineisto

Blanko ry
Tietojenkäsittelytieteiden laitos
90014 Oulun yliopisto

Sähköisesti:
<http://www.blanko.fi>
e-mail: blankkitiimi@blanko.fi

Julkaisija Blanko ry • Paino Oulun yliopistopaino • Painos 250 kpl

Blankki on puolueeton ja riippumaton opiskelija-ainejärjestölehti. Blankin testi ja vertailut perustuvat kansainvälisesti verifioituihin menetelmiin ja ohjelmistoihin. Blankki ilmestyy säännöllisen satunnaisesti. Lehti ei vastaa tilaamattoman materiaalin säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Julkaisumme artikkelit, ohjeet ja vinkit on tarkastettu huolella, mutta emme kuitenkaan takaa niiden virheettömyyttä emmekä vastaa esittymisestä virheistä tai ohjeiden ja vinkkien noudattamisesta syntyneistä seuraamuksista. Kirjoituksia ja kuvia saa lainata lehdestä vain toimituksen kirjallisella luvalla. Tarjottu tai tilattu aineisto hyväksytään julkaisutavaksi sillä ehdolla, että sitä saa korvauksetta edelleen käyttää lehden www-sivustolla sekä lehden tai sen yksittäisen osan uudelleenjulkaisun tai muun käytön yhteydessä toteutus- ja jakelutavasta riippumatta. Toimitus säilyttää pyytämättä läneitettyjä kirjoituksia ja kuvia kuukauden, ellei hukkaa niitä jo ennen alkamäärän täyttymistä.

Kaikki muuttuu – toivottavasti paremmaksi...

Tietojenkäsittelytieteiden laitoksemme opetuksen kehittämistä varten on laitosneuvosto aikoinaan perustanut Opetuksen kehittämistyöryhmän, tuttavallisesti OpKen. Sen tämän vuoden toisessa kokouksessa kuukausi sitten työryhmän jäsenet kokivat yllätyksen: työryhmän ja kokouksen puheenjohtaja, laitoksemme varajohtaja professori **Samuli Saukkonen** otti kokouksen lopuksi muissa mahdollisesti esille tulevissa asioissa puheeksi OpKen roolin jatkossa. Läsnäolijat olivat ensin hieman ymmällään, mutta kuitenkin ilahtuneita kuullessaan OpKen jatkossa voivan itsenäisesti päättää laitoksen kurssitarjonnasta.

Hetkellinen mielihyvä vaihtui kuitenkin kummastukseksi ja jopa tyrmistykseksi, kun puheenjohtaja alkoi luetella OpKen uutta kokoonpanoa. Kultakin suuntautumisvaihtoehdolta mukaan tulee professoritasoinen henkilö, joiden nimetkin oli jo näköjään valmiiksi päätetty. Missä päätökset oli tehty ja kenen toimesta, ei kokouksessa selvinnyt.

Lopuksi puheenjohtaja totesi armeliaasti, että Blanko voisi nimetä OpKen kaksi opiskelijaedustajaa. Sehän kuulosti oikeastaan lottovoitolta, sillä muut, jotka jopa vuosia OpKen toimintaan osallistuneet henkilökunnan edustajat saivat kertalausumalla huomata saaneensa potkut OpKesta, vieläpä ilman ennakkovaroitusta tai minkäänlaista kiitoksen sanaa. Opiskelijaedustajista sentään kolmannes saisi jatkaa vaikuttajan uraansa.

No, asia on hieman opiskelijaedustuksen osalta muuttunut: ilmeisestikin OpKen toimintaan jatkossa osallistuu neljä blankolaista eli kaksi perusopiskelijaa Oulusta, yksi Kajaanista sekä yksi muuntokoulutettavien edustaja. Asiasta päätettiin viimeisimmässä laitosneuvoston kokouksessa, josta professori Saukkonen oli poissa sairaslomansa takia.

Pyysin audienssia professori Saukkoselta sähköpostitse ja samalla kysyin taustoja yllättävälle OpKen uudistamiselle. Tätä kirjoitettaessa en vielä ole saanut vastausta. En toki epäile, ettenkö pääse asiasta kuulemaan, onhan ymmärrettävää, että parin viikon sairaslomansa aikana professorin työpöydälle on päässyt kasautumaan asioita. Joten jatkan asiasta tiedottamista seuraavassa Blankissa – onhan opetuksen kehittäminen tosiasiaassa tärkein asia laitoksellamme.

En malta olla ottamatta esiin viime aikoina paitsi laitostamme myös koko korkeakoulujärjestelmää puhut-
tanutta uutta palkkausjärjestelmää, UPJ. Kun kyseessä on koko valtakuntaa koskeva julkisen alan työelämäuudistus, voisi tietysti puhua SVUPJ:stä, Suomen Valtion uudesta palkkausjärjestelmästä.

No, olipa lyhenne mikä tahansa, tuntuu UPJ aiheut-
tavan enemmän ongelmia kuin niitä ratkaisevan. Aka-
teeminen maailma keskustelee tällä hetkellä vilkkaasti kv. professori **Heikki Patomäen** erottua laitoksen johta-
jan tehtävästään Helsingin yliopistossa UPJ:n takia. Kes-
kustelua voi seurata ja siihen osallistua osoitteessa <http://www.valt.helsinki.fi/blogs/patomaki/post1.htm>.

Tuntuu siltä, että nyt kannattaa opiskelijoiden akti-
voitua. Tällä hetkellä tehdään yliopistoissa ratkaisuja,
jotka voivat hyvinkin vaikuttaa kielteisesti opetuksen ja
tutkimuksen resursseihin, kenties myös laatuun.

Vielä ei ole myöhäistä vaikuttaa. Nykyisin se ei ta-
pahdu barrikaadeille nousten vaan kabineteissa. Pitä-
käämme huoli, ettei meitä häädetä niistä pois niihin
kerran päästyämme.

Markku

markku@solutions.fi tai

blankki-paatoimittaja@blanko.fi

Tapahtumakalenteri (webissä: <http://www.blanko.fi>)

22.03. Yhdistyksen vuosikokous

22.03. Retrobileet

30.03.-01.04. Kevätexcursio

09.04. OLuT:n vuosijuhlat

13.04. Opiskelijoiden IT-talon avajaistilaisuus

27.04. Kirkkovenesoudut

28.04. Wappusauna

29.04. Viini- ja patonki-ilta

30.04. Kurjenjuotto

Lisäksi leffailtoja noin joka toinen torstai.

Tervehdys Blankolaiset

Jyrki Puttonen
puheenjohtaja

Elikäs minä olen Puttosen Jyrki ja toimin teidän puheenjohtajanne kuluva vuoden ajan. Jos jotakuta kiinnostaa tietää enemmän minusta, saa tulla kysymään. Vaikkei kiinnostaisikaan, niin tule juttelemaan ihan muuten vaan.

Vuoden alku on ollut erittäin vauhdikasta aikaa, olemmehan jo lasketelleet Reikun mäessä ja Levillä, kastaneet haalareita, käyneet Rovaniemellä, istuneet leffaillloissa, pelanneet kyykkää ja pitäneet muuten vaan hauskaa. Tapahtumia on siis ollut ja tulee olemaan jatkossakin runsaasti. Haluankin kiittää tässä kaikkia järjestelyihin osallistuneita, pienikin apu on tärkeää!

Vaikka Blankon toiminnasta näkyvimmän osan muodostavatkin erilaiset tapahtumat, olemme toimineet myös muilla saroilla. Kevään aikana on viritelty monenlaisia yhteistyökuvioita eri tahojen kanssa. Näitä tahoja ovat olleet muut tietojenkäsittelijät, Pohjois-Pohjanmaan tietojenkäsittely-yhdistys, teekkarit ja monet yksittäiset ainejärjestöt. Näiden viritelyjen seurauksista pääsette nauttimaan vielä tämän kevään aikana.

Yhteistyökuvioiden lisäksi talven aikana on käynnistetty alumnitoimintaa. Alumnihan tarkoittaa jo valmistunutta opiskelijaa. Alumnitoiminnan puitteissa järjestetään laitoksen uusien tilojen avajaisjuhlallisuuksien ohessa alumnitilaisuus, jonne ovat kaikki valmistuneet tervetulleita. Jatkossa alumnien kautta on tarkoitus saada harjoittelupaikkoja ja työelämän kokemuksia akateemiseen maailmaan.

Vaikka alkanut vuosi onkin ollut kaikin puolin onnistunut, on siihen mahtunut myös murheita. Tietotekniikan Liitto muutti opiskelijajäsenmaksuperusteitaan. Asiasta tiedottaminen hoidettiin kehnosti, jolloin suurin osa teistä sai yllättäen kotiinsa laskun, jossa maksettavaksi oli merkitty normaali jäsenmaksu. Blankon kannalta tämä on näkynyt jäsenmäärän romahtamisena, olemme menettäneet vuoden alusta laskien jo 150 täysjäsentä. Tosin noin 50 heistä on siirtynyt paikallisjäseniksi. Laadimme yhdessä POTKY ry:n kanssa asiaa koskevan kirjelmän Tietotekniikan Liiton hallitukselle 27.1. mutta emme ole vielä saaneet vastausta.

Tästä huolimatta kevätaurinko on alkanut jo lämmitää. Seuraavana tapahtumakalenterissamme on retroilta ja kevätkokous. Vaikka yhdistyksen kevätkokous kuulostaakin viralliselta tapahtumalta (jota se kyllä onkin), haluaisin nähdä mahdollisimman monta blankolaista paikalla. Kokouksen päätyttyä voimmekin rentoutua kiltahuoneella ja odotella retroillan alkua.

Wappua odotellessa,

Jyrki
puheenjohtaja@blanko.fi

Blanko ry:n ja POTKY ry:n yhteinen kirjelmä Tietotekniikan liitto ry:lle

Arvoisa TTL:n hallitus,

olemme tyytymättömiä viime liittokokouksen jäsenmaksuperusteiden muuttamista koskevaan päätökseen. Haluamme tuoda tietoonne oman kantamme asiaan liittyen.

Kaikkien opiskelijajäsenten muuttaminen henkilöjäsenteniksi on ollut TTL:lta ammattitaidoton ja kaikkien markkinoinnin perussääntöjen vastainen toimi. Tämä on merkinnyt näennäisesti jäsenmaksun korotusta 75 euroon kaikille opiskelijoille. Seurauksena moni opiskelija on joko jo irtisanoutunut TTL:n jäsenyydestä tai vähintäänkin hermostunut TTL:n toimista. Opiskelijajäsenelle yllättävä ja ennakoimatta tullut tieto jäsenyyden rajoittamisesta seitsemän (7) vuoden mittaiseksi ja koskemaan vain alle 28-vuotiaita on herättänyt Blankon piirissä suurta ärtymystä, samoin kuin amatöörimäinen tiedottaminen asiasta.

Ymmärtääksemme TTL:n tavoitteena on ollut opiskelijoiden houkutteleminen jäseniksi siten, että he vielä valmistumisen jälkeenkin jäisivät TTL:n jäsenyyden piiriin. Nyt toteutetulla manööverillä vaikutus on mitä ilmeisimmin päinvastainen: TTL on positiivisen mielikuvan luomisen sijasta saanut varmasti pitkään muistettavan imagotahrin kilpeensä.

Olemassa olevien asiakkaiden säilyttäminen on tunnetusti moninkertaisesti edullisempaa kuin uusien hankinta. Nyt TTL on luonut itselleen suunnattoman markkinointipaineen: yksinomaan tammikuun puoliväliin mennessä Blankon 453 TTL-jäsenestä on irtisanoutunut jo yli 10 %.

Ikärasismia osoittavan ja tasa-arvolakia koettelevan päätöksen vastapainoksi TTL on korottanut opiskelijajäsenestä opiskelijajyhdistyksilleen maksamaa korvausta kahdeksaan (8) euroon. Blankon kannalta tästä ei kuitenkaan ole mitään hyötyä, sillä päätöksestä ei ollut marraskuussa mitään tietoa ja niinpä Blanko korotti myös oman paikallisjäsenmaksunsa kahdeksaan (8) euroon. Tämä merkitsee käytännössä, että paikallisjäsenet ovat Blankolle tuottoisampia, koska jäsenmaksu tulee heti tilillemme eikä edellytä työlästä ja luotettavimmillaankaan tuskin 100-prosenttista jäsenyysvalvontaa.

Tässä asiassa TTL:n tiedottaminen jäsenjärjestöille ja yksittäisille jäsenille on ollut ala-arvoista. Liittokokouksen päätöksestä saimme informaatiota Jukka Kontu-

lan välityksellä joulupäivänä 2004 sähköpostitse. Yksittäiset jäsenet ovat saaneet vain korotetulla jäsenmaksulla varustetun laskun, jossa asiaan on viitattu ylimalkaisesti ja todella pienellä prantilla.

Oulun yliopiston Tietojenkäsittelytieteiden laitoksessa opiskelee enenevässä määrin aikuisiän saavuttaneita, joko muuntokoulutuksessa tai perustutkintoa suorittamassa. Monelle opiskelu on joko uuden uran rakentamista päätoimisena opiskelijana tai yhteiskunnallisen muutoksen pakottamana tehty ratkaisu. Molemmissa tilanteissa talous on koetuksella.

Jäsenmaksun runsas korotus on varttuneemmallekin opiskelijalle harkinnan paikka. Vaikkei talous olisikaan pelkästään valtion opintotuen varassa, on menot ja maksut pidettävä kurissa. Jos ainoa hyöty, mitä TTL:n jäsenyydestä saa, on jokunen alan lehti hieman huokeammalla kuin yksittäisenä tilaajana saisi, ei TTL:n jäsenyys ole enää perusteltua.

Yli 600 jäsenen POTKY on myös ymmällään opiskelijajäsenten kohtelusta. POTKY on huolissaan erityisesti oululaisten tietojenkäsittelytieteilijöiden asemasta – ovatko he TTL:lle vain rahastuskohde. POTKYlle jokainen jäsen on tärkeä, välittämättä hänen iästään ja opiskelujensa kestosta.

Toki TTL voi vielä pelastaa, mitä pelastettavissa on, ja pyörittää ajattelemattoman päätöksensä. Ymmärrämme opiskelijajäsenyyden keston rajoituksen esim. 7 vuoteen, mutta ikäraja tulisi poistaa asiattomana. Jäämme siis vielä tässä vaiheessa seuraamaan kevätiliittokokouksen aikaansaannoksia. Mikäli liittokokous kuitenkin säilyttää valitsemansa linjan, voimme luvata, ettei TTL:n imago eikä jäsenmääräkään kovin nopeasti ja ilman TTL:n voimallisia ja aikaa vieviä ponnistuksia kehity myönteisesti Pohjois-Pohjanmaalla.

Oulussa 27. päivänä tammikuuta, 2005

Blanko ry

Pohjois-Pohjanmaan tietojenkäsittely-yhdistys POTKY ry

Jyrki Puttonen
puheenjohtaja

Tommi Linna
puheenjohtaja

Laitoksemme pioneeri täyttää 70 vuotta 23.3.2005

Teksti: Sari Saikkonen
Kuvat: Markku Pylkkö

Laitoksemme pioneeri, kehittäjä ja nykyinen emeritusprofessori *Pentti Kerola* juhlii syntymäpäiväänsä lauantaina 19.3.2005 Oulussa. Hänen uransa on osa Oulun yliopiston Tietojenkäsittelytieteiden laitoksen historiaa. Lehtemme sai emeritusprofessorilta ainutkertaisen haastattelun.

Pitkä taival Oulusta Helsingin ja Otaniemen kautta Ouluun

Professori Pentti Kerola on syntynyt Kemissä ja valmistunut ylioppilaaksi Oulun lyseosta vuonna 1953. Opiskelemaan hän lähti Helsingin yliopistoon, jossa pääaineena oli sovellettu matematiikka. ATK:n rantautuessa Suomeen päätyi Kerola tekemään tieteellistä laskentaa Postipankin tietokoneella, jota hyödyn maksimoimiseksi käytettiin ulkopuolisiin töihin öisin. Niinpä tie vei tietojenkäsittelyn pariin ja Suomen IBM:lle, jossa hän toimi eri tehtävissä vuodesta 1960 lähtien.

Vuodesta 1965 Kerola työskenteli Enso-Gutzeit Oy:n palveluksessa vastaten ATK-suunnitteluosaston päällikkyydestä. Työssä hän perehtyi tietotekniikkaan johdon päätöksenteon apuna, valmistuen työn ohessa lisensiaatiksi vuonna 1966. Jo tuolloin Kerolalle alkoi selvitä, että hänen todellinen kiinnostuksen aiheensa löytyy sovelletun matematiikan ulkopuolelta. 60-luvun loppupuolella Kerolan elämässä tuli tienhaara, jossa risteysivät käytännön ura ja tulevien sukupolvien ajattelu. Kerola valitsi tulevat sukupolvet: yliopisto-opetuksen, tutkimuksen ja kehittämisen. Tuolla tiellä hän jatkaa edelleen.

Siirtyminen Oulun laitokselle

Pentti Kerolan akateeminen työura lähti liikkeelle hänen siirryttyään 1960-luvun lopulla Polysteekkiin eli Teknilliseen korkeakouluun, TKK:hon ja sen Tietojenkäsittelyopin laitokselle. Samoihin aikoihin, vuonna 1969 perustettiin silloinen Tietojenkäsittelyopin laitos, TOL, jonka tuttavallinen lyhenne on edelleen laitoksemme käytössä. Kahden vuoden kuluttua laitoksen perustamisesta eli vuonna 1971 Pentti Kerola saapui TOL:lle kehittämään ja luomaan koulutuksemme perusteita sekä laudatur-opetusta. Tuolloin laitoksen pääaineopiskelijat opiskelivat mm. ohjaussysteemien teoriaa, organisaatioiden kehittämistä ja tietotekniikan ihmiskeskeistä hyväksikäyttöä Kerolan johdolla.

70-luvulla Kerola kirjoitti kolme alan oppikirjaa yhdessä Tampereen yliopiston professori *Pertti Järvisen* kanssa. Nämä kirjat Systemointi I, II ja III kustansi silloinen oppikirjakustantaja Gaudeamus Oy. Kerola sai

Kovasti on näköinen. IT-talon taukokuoneen seinää koristaa laitoksemme ensimmäisen johtajan kuva.

vuonna 1973 professorin viran, jossa hän työskenteli eläkkeelle jäämiseensä saakka. Tästä nimitys emeritusprofessori tulee.

Laitoksemme opintoja Kerola on kehittänyt poikkitieteelliseen ja erityisesti humanistiseen suuntaan, filosofiaakaan unohtamatta. Hän onkin kehittänyt koulutusohjelman, joka painottuu erityisesti tietojärjestelmien kokonaisvaltaiseen suunnitteluun. Siinä keskeistä on ihmisten ja organisaatioiden kommunikointi ja tietotekniikan hyväksikäyttö organisaatioviestintään. Tähän aiheeseen hän oli saanut hyvät käytännön opit 1960-luvun työelämästä.

Tutkijana Kerolan päämielenkiinnon aiheet ovat olleet tietojärjestelmien teoreettiset makromallit ja ihmisen sisäiset tietojenkäsittelyn mallit ja tietotyylit. Kerola on tehnyt myös tietojärjestelmiä vertailevaa tutkimusta Pohjoismaissa, erityisesti Suomen ja Ruotsin välillä. Kerolan mallinnustyön tuloksena syntyikin aikanaan PSC-systemointimalli josta sitten professori Juhani Iivari ja Erkki Koskela kehittivät PICO-mallin. Mallien lyhenteissä P viittaa pragmaattiseen, organisaation hyväksikäyttönäkökulmaa painottavaan abstraktiotasoon ja vastaaviin osamalleihin, S ja I/O semanttiseen tai input/output-näkökulmaan, joka painottaa informaatiovälitietoa ja loppukäyttäjän tulkintaa, sekä C(C/O) painottaen konstruktivistista ja teknistä suunnittelu- ja toteutusnäkökulmaa.

Emeritusprofessori Kerola on edelleen kiinteästi mukana tieteen harjoittamisessa, jota hän on laajentanut monitieteelliseen suuntaan. Viimeisin tutkimus, jossa Kerola oli mukana, toteutettiin yhteistyössä historian laitoksen kanssa. Siinä käsiteltiin tietosysteemi- ja ohjelmistometodologioiden historiallista kehitystä nk. Oulu-ilmiön kasvualustana. Kerola kertoo tutkimuksistaan seuraavan kerran Tietojenkäsittelytieteen päivillä Oulussa 12-13.6.2005.

Ulospäin ehkä suurelle yleisölle näkyvin osa-alue Kerolan vaikutuksesta Oulun tietojenkäsittely-yhteisössä ovat olleet Blanko-päivät. Niiden perustamiseen Kerola vaikutti olennaisesti: Blanko-päivien suunnittelu käynnistettiin samana vuonna 1971, kun Kerola tuli taloon. Perinteeksi muodostunut päivien järjestelykäytäntö jatkuu edelleen, vaikka katkesikin välillä muutamaksi vuodeksi.

Hiihtoladulta tenniskentälle ja tanssiparketille

Seniili, kiikkustuolissa keinuva eläkeläinen on Kerolasta hyvin kaukana. Aika harvassa taitavat olla laitokselamme henkilöt, jotka uskaltavat lähteä Kerolan perään hiihtomaratonille (70-80 km). Aktiivinen Kerola kertoo kuntoilevansa kuusi kertaa viikossa, yksi päivä viikossa riittää fyysisistä aktiviteeteista toipumiseen. Tennis, golf ja monet paritanssit kuuluvat myös herran lajivalikoimaan. Siinä on tavoitetta ja tekemistä monelle. Momenlainen luonnossa liikkuminen ja Lapissa kalastaminen ovat mös lähellä Kerolan sydäntä.

Kalastusretkiä Lappiin on tehty myös laitoksen väen kanssa. Kerrankin oltiin käsivarren kauniissa maisemissa vaeltamassa ja kalastamassa. Retken puolivälissä, noin kolmannen päivän kohdalla, eräs osanottajista ihmetteli rinkansa suurta painoa. Matkaa jatkettiin vielä kuitenkin päivän verran, kunnes kyseisen rinkan omistaja päätti tarkistaa, mikä ihme hänen rinkassaan painaa. Vaatteita, trangia, kalastustavaroita ja kivi: iso, monen kilon kivi, jota hän oli raahannut jo monen päivän ajan. Reissulaisten ilmeet paljastivat syylliset. Siitä alkoikin hurja takaa-ajo keskellä jankää ärräpäiden säestyksellä. Tilannekomiikkaa kerrakseen.

Alumnitoiminnan aktivointi

Koska nopea kehitys on luonteenomaista tietojenkäsittelytieteille, Pentti Kerola tervehtii ilolla suunnitelmia käynnistää alumnitoiminta TOL:lla. Kerolan mielestä on erittäin tärkeää päästä ripeästi konkreettisiin tuloksiin. Alumnitoiminnallahan tarkoitetaan laitokselta valmistuneiden henkilöiden yhteydenpitoa ja yhteistyötä laitoksen, sen opiskelijoiden ja ainejärjestön kanssa. Kerola painottaakin, että alumnitoiminnalla on suuri merkitys laitoksen koulutuksen kehittämiseen, suoraan työelämästä tulevan palautteen avulla mahdollisimman lyhyellä aikavälillä. Näin kurssitarjontaa voidaan muokata tarvittavaan suuntaan ja saada ajan hermolla olevaa palautetta. Tässä Blankolla onkin Kerolan mielestä erinomainen vaikuttamisen paikka, kun tänä keväänä alumnitoimintaa käynnistetään.

"Poispäin TOL:sta on jo askel".
Nyt Pentti Kerola voi jo lähteä
Linnanmaalta kesken päivänkin.

Alumnitoimintaan liittyy kiinteästi myös mentorointi, joka tarkoittaa laitokselta valmistuneen ja alan töitä tekevän antamaa ohjausta opinahjossaan vielä ahkeroilvalle. Käytännön tasolla tämä tarkoittaa mentorijan ja opiskelijan tapaamisia ja neuvoja, miten opintoja kannattaisi painottaa, kuin myös vaikkapa avustusta gradun aiheen valitsemiseen. Käytännön työelämän ja opiskelijan näkemykset ovat usein erilaisia eikä opiskelija välttämättä näe luennolla istuessaan teorian yhteyttä käytäntöön. Mentoroinnin olisikin tarkoitus avustaa opiskelijaa näkemään työelämän ja opiskelun yhteyksiä. Alumnitoiminta ja mentorointi edellyttävät laitokselta valmistuneilta ihmisiltä hieman epäitsekkyyttä, jota Kerola toivoi kuitenkin löytyvän – edes sen verran, että "positiivinen kierre" pääsee alkamaan.

Poikkitieteellisyys ja laaja-alaisuus

Kerola peräänkuuluttaa TOL:in opiskelijoiden teoreettis-filosofisten perusvalmiuksien kehittämistä. Luovuus ja innovatiivisuus tulisi integroida omiin koulutusohjelmiin. Tietojenkäsittelytieteet ovat nk. kokoomatiede eli sisältävät fundamentaalisia lähtökohtia ja taustateorioita useista eri tieteistä (teknillinen, matemaattinen ja humanistinen). Tällainen poikkitieteellinen kokonaisuus ja vastaava tutkinto on pelkästään hyvä asia. Tätä voi jokainen opiskelija itse miettiä valitessaan esim. sivuaineita.

Kerola alleviivaa myös laaja-alaisen eli generaalisen koulutuksen yhdeksi yliopiston päätavoitteista. Opiskelijan olisi hyvä ensin hankkia laaja-alainen tietämys opiskelemastaan tieteestä. Tämän jälkeen hankitaan spesifimpi tietous ja osaaminen, usein vasta työelämässä konkreettisimpana. Kerolan mielestä tämä fakta saattaa välillä unohtua yliopisto-opiskelijan arjessa. Toisaalta valtiovalan toimenpiteetkään eivät tue laaja-alaista, yleissivistävää tutkintoa. Vielä meillä on joka tapauksessa mahdollisuus laaja-alaiseen opiskeluun, joten tarttu kaamme siihen.

Tietojenkäsittelytieteiden laitos muutti uusiin tiloihin

Teksti: Kukka-Maaria Kakko
Kuva: Henrik Hedberg

Tietojenkäsittelytieteiden laitos muutti tammikuun alussa uusiin tiloihin Rakentajantien varteen. Oikeasti muutto alkoi jo itsenäisyyspäivän aikoihin joulukuussa, jolloin kirjahyllyt muutettiin uusiin tiloihin. Kun hyllyt menivät, minäkin sukkuloin huoneessani epämääräisten tavara-pinojen joukossa melkein kuukauden.

Laitoksen muutto tehtiin parissa osassa heti vuoden vaihteen aikaan; ensin muuttivat johtajan käytävä ja sen jälkeen muut. Muutto oli organisoitu osiin, jotta sitä varten varatut 500 laatikkoa riittäisivät kaikille.

Omalla kohdallani muutto sujui ongelmitta; pakka-sin lattialla lojuneet tavarani perjantaina laatikoihin ja aloitin työt maanantaina uudessa työhuoneessani tava-roita purkaen. Tiistaina työt jo sujuivat jo kuin aina en-nenkin. Kaikkien kohdalla muutto ei ihan näin helposti sujunut; he etsiskelivät kadoksissa ollutta tietokonettaan ja muita tavaroita vielä monta päivää muuton jälkeen. Näin helmikuun lopussa kaikki alkaa kuitenkin olla toi-minnassa, pientä hienosäätöä esimerkiksi ovien auki-oloaikojen suhteen vielä kuitenkin on.

Koko laitos saman katon alle

Laitoksen muutto merkitsi sitä, että ensimmäistä kertaa historiansa aikana koko laitos löytyy samasta rakennuk-sesta. Muuttoa ennen laitos oli pirstottu kuuteen eri paik-kaan yliopistolla. Muutto tarkoittaa henkilökunnalle siis myös sitä, että vihdoin oppii tuntemaan kaikki työtove-rinsa ja pystyy helposti tavoittamaan työtoverinsa.

Opiskelijoiden näkökulmasta muutto tarkoittaa sitä, että opetustilat siirtyivät laitoksen omaan rakennukseen. Kolmikerroksisen rakennuksen alakerrasta löytyvät nyt luentosalit, työpajat, mikroluokat ja muut opetustilat. Prolabkin on muuttanut alakerran tiloihin ATK-kadulta. Myös Blanko sai uudesta rakennuksesta omat tilansa. Toivottavaa on, että opiskelijat myös käyttävät tilaa, sillä sinne on tulossa muun muassa työskentelypiste ja opin-toneuvonnan materiaalia.

Tervetuloa uusiin laitoksen tiloihin! Tavataan viimeis-tään tilojen avajaisissa huhtikuussa!

Muuttolaatikoita riitti tietojenkäsittelytieteiden laitoksen muuttaessa.

TOL:n avajaiset

Tietojenkäsittelytieteiden laitoksen uusien tilojen avajaisia vietetään huhtikuussa 2005 kolmena eri päivänä. Kullakin päivällä on oma kohderyhmänsä.

Keskiviikko 13.4 klo 14-16 pääaineopiskelijoille tarkoitettu avajaistilaisuus, jossa ohjelmana on mm. laitoksen johtajan *Jouni Similän* sekä Blankon puheenjohtajan *Jyrki Puttosen* puheenvuorot. Tämän jälkeen aulassa on tarjolla kaikenlaisia aktiviteetteja, joista mainittakoon Axes Deniedin esiintyminen klo 15.30. Aulassa on myös kaikille opiskelijoille tarjolla kakkukahvit. Tilaisuuden järjestelyistä vastaa *Kari Pankkonen*.

Keskiviikko 13.4 klo 18-22 alumneille eli laitokselta valmistuneille tai pitkään työelämässä olleille tarkoitettu tilaisuus. TOL:ltä valmistuneet kutsutaan tilaisuuteen erillisellä kirjeellä. Tilaisuuden järjestelyistä vastaa *Kari Pankkonen*. Huom! Opetus on tilaisuuden vuoksi peruttu 13.4. klo 17 lähtien.

Lauantai 16.4 klo 12-15 viettää henkilökunta perheineen uusien tilojen avajaisia. Tilaisuus on tarkoitettu koko perheelle eli henkilökunnan lapset, puoliset sekä mummit ja vaarit ovat kaikki tervetulleita tilaisuuteen.

Maanantaina 18.4. on laitoksen virallinen avajaispäivä. Tilaisuus, johon saapuu myös pääministeri *Matti Vanhanen*, on tarkoitettu kutsuvieraille ja järjestelyt hoidetaan rehtorin toimiston kautta. Tilaisuuden ohjelma järjestetään Saalastinsalissa klo 13-17, jonka jälkeen avajaisyleisö siirtyy nauttimaan kahvitarjoilusta uusiin toimitiloihin. Opetus on peruttu 18.4. klo 14 lähtien. Tilaisuuden järjestelyistä TOL:n osalta vastaa *Kari Liukkonen*.

Huom! Tilaisuuden vuoksi kaikkien TOL:n salien/luokkien opetus on peruttu/siirretty klo 14 lähtien. Harjoitusten/opetuksen aikataulujärjestelyistä ilmoitetaan kurssien vetäjien toimesta.

TOL:n alumnitoiminta alkuun uusien toimitilojen avajaisten yhteydessä

Tietojenkäsittelytieteiden laitos on saanut viimein uudet toimitilansa käyttöön osoitteeseen Rakentajantie 3. Rakennuksesta on käytetty projektinimeä Tietotalo 2. Laitos juhlistaa avajaistilaisuuksin huhtikuussa uusia toimijoita.

Keskiviikkona 13.4.2005 pidetään iltatilaisuutena klo 18-22 alumneille tarkoitettu avajaistilaisuus. Samalla avataan konkreettisesti laitoksen alumnitoiminta. Ohjelmassa on mm. laitoksen johtajan, emeritusprofessori Kerolan, yritysmaailman sekä yhdistysten puheenvuoroja. Ala-aulassa on tämän jälkeen tarjolla buffet ja tustumista toisiin alumneihin sekä uusiin toimitiloihin.

Alumnitoiminta

Alumnitoiminnalla tarkoitetaan yleisesti valmistuneen ja laitoksen keskinäistä yhteydenpitoa. Alumnin on joko yksi valmistunut henkilö tai jostakin oppilaitoksesta valmistunutta joukkoa. Laitoksellamme alumneiksi lasketaan myös ne valmistumattomat, jotka ovat pitkään olleet työelämässä mukana.

Tänä vuonna konkreettisesti käynnistyvä alumnitoiminta on osa koko yliopiston alumnitoiminnan aloittamisprosessia. Oulun yliopisto on avannut oman alumnitoimintansa, jonne voi rekisteröityä kaikki Oulun yliopistosta valmistuneet. Sivusto löytyy osoitteesta <http://alumni oulu.fi/>. Laitos on avannut myös omat alumnisivut osoitteeseen <http://www.tol oulu.fi/alumni/>.

Ensimmäinen tapaaminen pidetään laitoksen uusien toimitilojen avajaistilaisuudessa alumni-illassa 13.4. Tapahtumaan on kutsuttu kaikki laitokselta valmistuneet henkilöt – heille on kaikille lähetetty postitse kirje alumnitoiminnan käynnistymisestä ja avajaistilaisuudesta. Kutsuja lähetettiin myös pitkään työelämässä olleille.

Alumnitoiminnan kautta alumneille tarjoutuu loistava mahdollisuus tavata opiskeluaikaisia tuttaviani ja samalla verkostoitua muiden alumnien kanssa. Laitokselta on tähän mennessä valmistunut lähes 700 ihmistä. Konkreettista hyötyä alumnit saavat myös erilaisten projektien ja tutkimusten teettämisen kautta. Tämän lisäksi opiskelijoille suunnatut ekskursiot ja tapahtumat auttavat myös uusien työntekijöiden rekrytoinnissa. Myös mentoroinnin aloittamista selvitetään.

Alumnitoiminnassa ja sen kehittämisessä ovat tietojenkäsittelytieteiden laitoksen lisäksi mukana ainejärjestömme Blanko sekä POTKY ry ja seminaaritapahtuma Blanko-päivät.

Teksti:
Niko Hummastenniemi
Blanko-päivät '05, projekti-päällikkö

Sarja alkaa

TOL:n väki tutuksi

Teksti Markku
Pylkkö ja
haastatellut
Kuvat:
Markku Pylkkö

Blankki aloittaa esittelysarjan, jossa tuodaan opiskelijoiden tietoisuuteen paitsi TOL:n uusia toimitiloja myös laitoksessa työskenteleviä henkilöitä. Ideana on, että kukin itsensä lyhyesti esitellyt heittää viestikapulan omalla käytävällään työskentelevälle toiselle henkilölle, jolle sitten Blankki lähettää esittäytymispyynnön. Haastettu henkilö voi olla kuka tahansa omalta käytävältä, poislukien tietysti jo kerran esittäytynyt.

Aloitimme sarjan satunnaisesti valituista henkilöistä ja pyysimme heitä vastaamaan vapaamuotoisesti seuraaviin uteluihin:

- kuka olet ?
- mistä tulet ?

- miksi olet TOL:ssa ? (eli mikä Sinut toi TOL:liin ?)
- mitä teet nyt ?
- mitä olet ajatellut tehdä isona ?
- millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää ?
- mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi ?

Esittelyn mitaksi toivoimme noin 1500 - 2000 merkkiä eli sellainen puolikas-kokonainen aanelonen 12 pisteen tekstillä kirjoitettuna 1,5 rivivälillä. Vuolassanaisempiaankin ilmaisuun annoimme luvan ja ylläolevien utelujen lisäksi toivoimme enemmänkin tarinaa haastetusta. Esim. lempiväri, horoskooppimerkki yms. kiintoisat asiat toivoimme tietysti Blankin lukijoillekin paljastettavan.

Olen *Juntusen (os. Riihimäki) Kaisu Irmeli* (IT251). Olen syntynyt Oulussa, nykyisin asustelen perheeni kanssa Oulunsalossa. Ps. Taiteilija, *Paul Gauguin*, esitti myös itselleen tämän ahdistavan kysymyksen: *Mistä tulemme? Keitä olemme? Minne menemme*, joulukuussa 1897 nimen taulunsa sen mukaan.

Jäin koukkuun opiskeluun – viihdyin jo opiskeluaikana sen verran hyvin TOL:lla, että jatko-opiskelijana oli luontevaa katsella TOL:a myös "sillä silmällä" eli työpaikkana.

Toimin koulutussuunnittelijana maisteri/muuntokoulutusprojekteissa ja samalla olen myös Kainuuseen päin kallellaan – maakuntakokeilu ja sen yhteydessä tapahtuvat rakenteelliset muutokset terveydenhoito- ja sosiaalialalla voisivat antaa pohjan tulevalle väitöskirjatyleni.

Mottoni on; ihmisellä tulee olla siivet, juuret ja suuret unelmat – eräs unelmani on olla mukana toteuttamassa jotain ihmisen elämänlaatua parantavaa asiaa – haluaisin samalla matkustella ja tavata paljon erilaisia ihmisiä. EskoValtaojaa lainaten "olla kotona Maailman-kaikkeudessa".

20 vuoden päästä TOL:n käytävältä kuuluisi nauru ja kansainvälinen puheensorina – tulevaisuuden visionäärit istuskelisivat vaihtamassa kokemuksia alan "mestareiden" kanssa. Kahvipöydissä keskusteltaisiin meneillään olevista projekteista ja seinältä voisimme katsella henkilökuntaamme osallistumassa erilaisiin konferensseihin ja tapahtumiin ympäri maailmaa. Olisimme ylpeitä itsestämme ja toisistamme.

Olen kai dualisti – sekä sielua, että ruumista tulee ravita ja hoitaa. Jos olisi aikaa, jatkaisin öljyvärimaalausta. Yleensä rentoudun kirjan tai elokuvan parissa.

Ruumista kuritetaan sitten lenkeillä ja hellitään vesijumppassa. Pesäpallo oli nuoruuteni laji – nyt harkitsen vakavasti kyykkää ;). Horoskooppimerkiltäni olen kauris ja vaihtoehtoiseksi ammatikseni voisin kuvitella vaikkapa eläinlääkärin ammattia – Yorkshiren ihanissa maalaismaisemissa...

Haastan omalta käytävältäni (2. kerros, punainen) koulutussuunnittelija *Pasi Karppisen*.

Kainuun tyttö Karjalan kautta Pohojan maalle...

Olen *Eeva Leinonen* (IT305) ja lähtöisin viestinnän pi-
lottikunta Paltamossa. Uusien haasteiden innoittamina
muutimme Joensuusta perheen kanssa elinvoimaiseen
ja energiseen Ouluun, jolloin uudehkona TOL:sena aloi-
tin urani päätoimisena tuntiopettajana viime elokuun 1.
päivä. Tuntui kuin olisi muuttanut takaisin kotikonnuille.
Ja onhan Oulun yliopisto niitä opinahjoja, joihin halutaan
hakea niin opiskelemaan kuin töihinkin.

Opiskelu on ollut minulle harrastus lähes koko luki-
on jälkeisen elämäni. Opiskeltuani Kajaanissa kaupalli-
sia aineita, alkoi tietotekniikka kiinnostaa minua enem-
män. Näin lähdin opiskelemaan Kuopioon ohjelmoinnin
saloja. Työskennellessäni Paltamon kunnassa tietohuol-
tovastaavana työnkuvaani kuului oleellisena osana itsen-
sä jatkuva kouluttaminen. Seitsemän vuoden työrupea-
man jälkeen kutsui koulun penkki jälleen. Valmistuinkin
Joensuun yliopiston tietojenkäsittelytieteen laitokselta
2003. Tietojenkäsittelyn lisäksi luin taloustieteitä, kog-
nitiotieteitä, kasvatustieteitä ja aikuiskasvatusta.

Mikä minusta tulee isona: ainakin iso ja professori.
Tylsä aikuinen ei toivottavasti koskaan. Tällä hetkellä on
tavoitteena kasvaa lisää opettajuuteen ja vanhemmuu-
teen. Opettajuus onkin jatko-opintojen ohella se toinen
tämän hetken ammatillinen kehityskohteeni. Mielestä-
ni paras, mitä opettaja voi oppilaalleen tarjota, on kiin-
nostus jatkuvasti kehittyvään ja muuttuvaan tietoon eli
ihaninta olisi saada opiskelijoissa aikaiseksi palava tied-
on jano ja näin saada heidät tekemään positiivisia
oppimistekoja.

Vähän pidemmän tähtäimen suunnitelmiin kuuluu
omien jatko-opintojen ja väitöskirjani päätökseen saat-
taminen. Tulen tutkimaan väitöskirjassani mm. mobiili-

suuteen liittyviä asioita, lähinnä sen hyödyntämismah-
dollisuuksia hyvinvointitietojärjestelmissä Kainuun alu-
eella.

Työn ja perheen lisäksi pidän matkustelusta, luke-
misesta, rullaluistelusta, sulkapallosta, laskettelusta, si-
sustamisesta ja hyvästä ruuasta. Mutta mörökölli minut
syököön, jos jonain päivänä en enää tykkää legoilla ra-
kentamisesta taikkas suupielet eivät nouse korviin asti
nähdessäni perhosen.

Tol 20 vuoden päästä: Suomen akatemian huippu-
yksikkö. Niin opiskelijat kuin työntekijätkin kilpailisivat
kansainvälistyneemmän ja innovatiivisia ajatuksia toteut-
tavan TOL:n paikoista. Edelleenkin tasa-arvoasioita pai-
nottava ja yhteen hiileen puhaltava työyhteisö, joka ar-
vostaa työntekijöiden henkisiä ominaisuuksia ja laitok-
sen johtotehtävissä olisi naisia. :)

Haaste yliassistentti *Jari Karvoselle*, 3. krs (sininen).

Rovaniemeltä mutkan kautta Ouluun

Kuka olet ?

– *Markku Oivo* (IT205)

Mistä tulet ?

– Sekatyömiestä Rovaniemeltä. TOL:lla tuli juuri kol-
me vuotta täyteen. Sitä ennen olin teollisuudessa (So-
lid), sitä ennen VTT:llä, sitä ennen teollisuudessa ja het-
ken valmistumisvaiheessa assarina yliopistolla eli ym-
pyrä on tullut täyteen. Nämä putket on katkaissut kol-
me 1,5 vuoden työkeikkaa ulkomailla: Marylandin yli-
opisto (USA), Schlumberger Pariisi (suuri monikansal-
linen yritys), Fraunhofer Saksa (~saksalainen VTT).

Matkan varrella oppineena suosittelen kaikille Blankin
lukijoille maailmalle menoa. Rohkeasti vaan vaihto-omis-
kelijaksi ja valmistumisen jälkeen töihin keikoille tai pi-
temmäksikin aikaa. Ne on mielenkiintoisimpia jaksoja
elämässä.

Miksi olet TOL:ssa ? (tai mikä Sinut toi TOL:iin ?)

– Kansainvälinen, virkeä, arvostettu ja haluttu opis-
kelu- ja työpaikka jossa tehdään kansainvälisen tason tut-
kimusta ja viedään sitä opetukseen. Näitä kaikkeahan
me jo ollaankin tällä hetkellä puolen suomen osalta ja
tutkimuksen osalta ollaan tietyillä alueilla kansainvälises-

tin tunnettuja.

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi ?

Liikuntaa, moottoripyöräilyä, mökkeilyä. Tärkeintä elämässä on perhe.

Esittelysi mitaksi toivomme noin 1500 - 2000 merkkiä eli sellainen puolikas - kokonainen aanelonen 12 pisteen tekstillä kirjoitettuna 1,5 rivivälillä. Vuolassanai-sempikin voit tietysti olla ja ylläolevien utelujen lisäksi voit kertoilla enemmänkin itsestäsi. Esim. lempiväri, horoskooppimerkki yms. kiintoisat asiat voit tietysti Blanka lukijoillekin paljastaa.

Tämä tuli nyt kiireessä lyhyesti ja haastattelumuodossa, mutta riittäisikö tämä tässä vaiheessa? Lempiväriä ei ole, horoskooppi on oinas vaikka teemana kuuluukin evk osastolle :)

Haastan seuraavaksi vastaamaan professori *Samuli Saukkosen*. siniseltä käytävältä 2. kerroksessa.

Markku Oivon virkaanastujaisesitelmä on pidetty ja professori on tyytyväinen. Kuva torstailta 21.10.2004.

Mies ja taulu

Kuka olet ?

– *Ilkka Tervonen* (IT329, punainen käytävä, 3. krs)

Mistä tulet ?

– Viimeaikoina olen tullut Tuirasta, mutta Ouluun olen tullut Pattijoelta jo vuonna 1970 - eli TOL:lle opiskelemaan. Tuuraa pitää tietenkin kehua asuinpaikkana, olen asunut sillä eri paikoissa yli kaksikymmentä vuotta - enkä aio muuttaa muualle

Miksi olet TOL:ssa ? (tai mikä Sinut toi TOL:liin ?)

– Tulin tosiaan aikoinaan opiskelemaan ja jäin laitokselle - aluksi opettamaan ohjelmointia ja sitten pikkuhiljaa siirryin myös tutkimuksen puolelle. Tutkimusaiheen valinta ja itse tutkimustyökin on TOLlla on aina hyvin vapaata ja siksi olen laitoksella viihtynyt

Mitä teet nyt ?

– Olen professori, viran alana on ohjelmistojen laatu ja laatutekniikat. Sitä myös opetan ja tutkin. Opetan tosin muutakin, kuten Ohjelmistotekniikka ja Tiedonhallintajärjestelmät kursseja. Gradujen ohjaus vie myös paljon aikaa. Sitten meillä on tällä käytävällä i3GO tutkimusryhmä, joka tutkii katselmointiin liittyviä asioita. Vedän tuota ryhmää ja patistelen ryhmän jäseniä väitöskirjojen teossa.

Mitä olet ajatellut tehdä isona ?

– Aika lailla samaa kuin nytkin.

Millainen olisi TOL 20 vuoden päästä, jos Sinä saisit päättää ?

– Itse asiassa muutan tämän kysymyksen toiveiksi,

eli toivon, että uusi talo olisi vielä TOL:n hallussa, opiskelijat kilvoittelisivat TOLille pääsystä ja että tutkimus olisi ainakin yhtä monipuolista kuin nytkin, itse olisin eläkkeellä ja TOL:n emeritushuone olisi ahkerassa käytössä

Mitä harrastat, mikä on tärkeää elämässäsi ?

– Hyötyliikuntaa, kuten pyöräilyä ja sienestystä (erityisesti korvasieniä ja herkkutatteja), sitten pienimuotoista puutarhanviljelyä mökillä, matkustelua ja tietenkin ruoanlaittoa ja viininmaistelua - kaikkea tätä hyvässä seurassa, eli vaimon

Haaste eteenpäin yliassistentti *Henrik Hedbergille*.

AirBuccaneers menestyi finaalissakin

TOL:n pelitutkimusyksikkö LudoCraftin tietokonepeli AirBuccaneers on valittu Make Something Unreal -pelisuunnittelukilpailussa maailman kolmanneksi parhaaksi ja oppilaitossarjan maailman toiseksi parhaaksi peliksi tuhannen kilpailutyön joukosta. LudoCraftin AirBuccaneers on palkituista ainoa eurooppalainen tuotanto. Palkinnoksi loistavasta saavutuksesta LudoCraft sai 12 pelikäyttöön optimoitua tietokonetta, pelin julkaisusopimuksen sekä noin 35 000 euroa.

– Menestyminen akateemislähtöisellä ja valtavirrasta poikkeavalla peli-idealla on osoitus siitä, että yliopistollisen tutkimuksen ei aina tarvitse olla vain teoriaa, vaan että teoriaa voi soveltaa myös käytäntöön, iloitsee pelin tuottaja ja pääsuunnittelija, pelitutkimusyksikkö LudoCraftin johtaja **Tony Manninen**. Kilpailumenestys lisää uskottavuutta peliteollisuuden suuntaan ja toimii malliesimerkkinä muille pelien suunnittelua tutkiville tahoille.

AirBuccaneers-peli on joukkuepeli, jossa seikkailaan kuumailmapallolla pohjoissuomalaisessa mytologisessa maisemassa. Paikallisuudesta pelissä kertovat mm. alueellinen nimistö ja miljö. Pelissä esiintyvät esimerkiksi tarunhoitoiset Louhenkoti ja Kirmukarmu. Pelin tarkoituksena on voittaa tiputtamalla vastustajan kuumailmapallo, keräämällä saalista ja hallinnoimalla avainalueita. Kahakoiden lomassa väki kokoontuu Pohjan pitoihin jälkipeleihin ja juhlintaan. Pelissä koros-

tuu vahva yhteisöllisyys ja saumaton yhteistyö joukkue-overeiden välillä. AirBuccaneers-peliä jaetaan verkossa (<http://ludocraft oulu.fi/airbuccaneers/>) ja sillä on tuhansia pelaajia ympäri maailmaa.

AirBuccaneers-pelin tuotantotiimiin kuuluvat tuottaja ja pääsuunnittelija **Tony Manninen**, 3D-mallintaja **Tomi Kujanpää**, animaattori **Laura Vallius**, äänisuunnittelija ja käsikirjoittaja **Pekko Koskinen**, pääohjelmoija ja ohjelmistoarkkitehti **Tuomo Korva**, kenttäsuunnittelija **Heikki Korva**, konseptikuvittaja **Jani Löthman** sekä graafinen suunnittelija **Tomi Hurskainen**.

Make Something Unreal -pelisuunnittelukilpailun ovat järjestäneet NVIDIA Corporation, Atari, Epic Games, Digital Extremes, AMD ja Alias. Kilpailu alkoi heinäkuussa 2003 ja päättyi tammikuussa 2005. Kilpailussa on ennen loppukilpailua ollut neljä eri vaihetta, joissa kaikissa AirBuccaneers-pelillä on ollut erittäin hyvä menestys.

TOL:in leffailtapäivä 21.2.2005 lukiolaisille

Kajaanin lukiolaiset saivat nauttia **Anna-Leena Härkösen** elokuvasta **Onnen Varjot**, kun Oulun yliopiston tietojenkäsittelytieteiden laitoksen Kajaanin yksikkö tarjosi heille ilmaisen leffaillan Bio Rexissä.

Ennen varsinaista leffan alkua lukiolaiset saivat kuulla hieman Ludocraftin ja laitoksemme toiminnasta. Ensinmainitusta kertoivat LudoCraftin **Tuomo Korva** ja **Laura Vallius** ja TOL:sta tarinoi **Jonna Kalerma**. Mukana oli myös arvontaa ja onnettaren suosikit voittivat vaihtelevista palkinnoista mm. leffa- ja laskettelulippuja.

Tapahtuman onnistumisen mittarina toimi mielestäni lukiolaisten sankka osallistujajoukko, sillä reilut 200-paikkaa sisältävä Sali täyttyi lukiolaisista. Jo pelkkä mitattava osallistujien joukko kertoo mielestäni siitä, että tämän kaltaisia positiivista imagoa luovia tilaisuuksia tulisi järjestää enemmänkin.

Anna-Mari Kynsijärvi, **Laura Vallius**, **Jonna Kalerma** ja **Tuomo Korva** esittelivät salin täydelle lukiolaisille opiskelun ihanuutta TOL:lla.

Teksti:
Antti Tolonen
Kuvat:
Antti Ylönen

Lapin excursio 4.3.2005

Teksti:
Aapo Herrala
Kuva:
Janne Suokas

Blanko-päivät '04 poiki blankolaisille kutsun vierailemaan Poliisin tietohallintokeskukseen (PTHK) Rovaniemelle. Lisäksi lahjakas *herra Virtanen* hankki vierailukohteeksi Lapland Studion Motion Capture (mocap) osaston. Itse excursio järjestettiin perjantaina 4.3.2005. Matkaan lähdettiin, vaikka lähtijöitä oli vain parikymmentä toivotusta 50 paikan täydestä bussista. On sinänsä sääli, ettei tämän tyyppinen päivän yritysexkursio, jossa oikeasti, muistaen jotain kuullustakin, vieraillaan alan yrityksissä. Nipistys takalistossa tuntien lähdimme kuitenkin reissuun.

Perjantaiamuna krapulainen herääminen klo 5.30 nosti huoneeni tunkkaiseen ilmaan jälleen kysymyksen "Miksi teit sen?" Mutta mihinkäs kettu karvoistaan pääsee. Näin oli soturin tapojensa mukaisesti nouseman krapulaisena bussiin ja niin matka kohti Rovaniemeä alkoi klo 6.45.

Kempeleen rajaa ei pohjoisessa näkynyt, mikä kenties selittää rauhallisen menomatkan. Itse monen muun tavoin nautin tästä poikkeustilanteesta yrittäen nukkua. Kehotukset olla toisenlainen pitivät sikeän unen kuitenkin loitolla. Matkalla pysädyttiin kerran Tervolassa, josta Hululla ja *Kekkosen Markolla* oli jännittäviä tarinoita kerrottavanaan. Matkan aikana oli tarkoitus katsoa Hulun nauhoittama Taru Sormusten Herrasta dvd-extrana oleva pätkä mocap-tekniikasta, mutta hölmönä miehenä, kun oli ostanut liian laadukkaana nauhan, päätti busivideot katkoa sen heti alkuunsa. Tämän seurauksena päästiinkin seuraamaan mielenkiintoista teippailuprosessia, joka kuitenkin päättyi tuloksettomana. Katsomatta jäi. Rovaniemelle saavuimme kymmenen tietämällä suunnaten suoraan Poliisin tietohallinnolle.

Poliisin tietohallintokeskuksen esittelyn piti *Heikki Riippa*, vanha blankolainen hänkin. Kalvojakini oli tarjolla, mutta niihin ei päässyt tylsistymään Riipan vetäessä esittelynsä vakaalla ossaajan ammattitaidolla kertoillen PTHK:n roolista, tehtävistä ja vastaillen kysymyksiimme, joista siis ihan oikeasti kuultiin useitakin. Ilmapiiri oli mukavan rento ja kääretorttukahvit maistuivat. Piipahtipa paikalla ovelta tervehtimässä toinenkin vanha blankolainen Erkki Kaila.

PTHK:n esittelyn jälkeen bussimme otti suunnakseen Lapin yliopiston, jossa kävimme kootusti syömässä. *Jyrki Puttonen* koki karvaan pettymyksen rohmun henkilökuntalaisen kiilatta omalta kaistaltaan edelle vieden viimeisen porvariaterian. Onko Oulussa porvariateriat joskus loppuneet kesken? Vihaansa tynnyttääkseen Jyrki oli käynyt naureskelemassa yliopiston ainejärjestöhuoneelle – kyllä, yhdelle ainoalle!

Yliopiston jälkeen matkasimme hämmästelemään ydinkeskustaa. Pienet porukat hajaantuivat teilleen, ja itse kasvatin rollotuntemustani lisäämällä kartalle Café & Bar Zoomit:n aikaisemman Scan Burgerin kaveriksi. Näiden sijainnista toisiinsa nähden ei ole tietoa. Zoomitissa tuli kuitenkin nautittua reissun ensimmäinen kalja, mikä sekään ei sopinut muulle väelle bussiin palatesani. Jälleen olisi pitänyt olla toisenlainen.

Viimein kahdelta olimme Lapland Studion luona, joka oli hämärästi kätkeyty metsään. Onnettomat olivat luulleet meidän tulevan maanantaina, joten esittely taisi olla aika ex tempore. Varsinaista mocap-laitteiston esittelyä emme saaneet, mutta amk-inssi *Jomppasen Tuomas* kertoili sanallisesti, kuinka asiat käytännössä tapahtuvat ja näimme muutaman videopätkän itse tapahtumasta käytännössä sekä valmiista töistä, joissa tekniikkaa on hyödynnetty. Esittely oli mielenkiintoinen ja kysymyksiä esitettiin ja niihin vastauksia saatiin, vaikka pienoinen valmistautumattomuus esittelytilanteeseen läpi paistoikin. Mocapista jäi hyvin mieleen ainakin laitteiden ja itse hyödyntämisenkin ihana kalleus.

Lapland Studiolta lähdettyämme poikkesimme vielä keskustan kautta pudottaen Rovaniemelle jäämään halukkaita muutaman kyydistä ja poiketen siinä perinteisessä Citymarketissa, josta myös Valtion kauppa löytyy. Juoda ei ollut aikomus, mutta kaiken varalta mukaan tarttui Suomiviinainen pullo. Jyrkin ja Hulun aloitettua leivän juonti alkoi jälleen kuulua mutinaa toisenlaisuudesta ja niinpä vain kävikin, että Kemianmaalla Essolta tarttui vahingossa matkaan ananaslimsapullo ja bussissa kaksi pulloani yhtyivät johdattaen herransa lopulta humalaan. *Juhani "Rockyz" Lehtosen* yllätysvalinta Blue Ponpano kenguruvalkoviini osoittautui niin nimensä kuin makunsaakin puolesta myös yllätyshyväksi.

Ouluun saavuttuamme huomasimme itse kukin pullojemme vajuneen – erityisesti sihteerikkömme *Virpi*, joka pieneen kokoonsa ja juomapäähänsä oli tyhjäntynyt 2/3 Smirnoff-pulloa. Olo oli hilpeä ja kellokin jo kai vaille kahdeksan. Osa ajautui kiltikselle, osa kai koteihinsa, meidän iskuryhmämme Caioon varmistamaan saavutettu autuus, joka kuitenkin yllättävän pian kääntyi väsymyksen ja sammumisen toveeraamiseen.

Excursio oli onnistunut. Osallistujia olisi saanut olla enemmän, mistä haluankin nyrkkiäni jokaiselle mukana ei-olleelle heristää. Jännittäviä kokemuksia blankolaisten seurassa selvästä bussimenomatkaista ja lopulta kamelin selän katkeamisesta. Lisää näitä, jos minulta kysytään!

Lapland Studio sijaitsee Rovaniemen maalaiskunnan Santas Technology Parkissa.

Blankon jo perinteeksi muodostunut Laskettelureissu Leville 3.–6.2.

Blankon jo perinteeksi muodostunut laskettelureissu suuntautui tänä talvena Leville.

Reissu tehtiin viidellä minibussilla ja viime vuoden kommelluksista oppineena liikkeelle päästiin aikataulussa helmikuun kolmantena päivänä. Rovaniemellä pysähdyttiin tunniksi shoppailemaan tulevien päivien eväitä ja osa täydensi myös huvenneita juomavarastojaan. Loppumatka sujuikin leppoisasti mm. vauhdissa irronnutta pyyhkijänsulkaa ihmetellessä ja P-paikkoja kartoittaessa.

Leville päästiin mukavasti aikataulussa ja ensimmäisen laskupäivän odotus saattoi alkaa ruoanlaiton ja saunomisen merkeissä. Mökit olivat mallia luksus, joten varustelu oli vaativalle opiskelijaporukalle nipin napin riittävä. Illan päälle malttamattomimmat huimapäät kävivät testaamassa lumimäärän ennakkoon muutamalla roskakatoksen katolta hypätyllä voltilla. Lumesta ei ainakaan ollut pulaa.

Perjantaina päästiin vihdoinkin koeponnistamaan Levitunturin paljon puhutut laskettelurinteet. Heikkohermoisimpien pysytellessä punaisilla ja mustilla rinteillä, kokenut ja hurjapäinen freerideporukka lähti valloittamaan äärimmäisen vaarallista liukumina-aluetta eli toisin sanoen lasten rinteitä. Valloitus onnistui odotetusti ja illalla päästiin kisaamaan kovimmista laskusuorituksista ja kivuliaimmista mustelmista.

Toisena laskupäivänä nautittiin taas kauniista talvisästä optimaalisen -3 pakkasasteen vallitessa. Jälleen kerran toiset jäivät nauttimaan loivista rinteistä freerideporukan suunnatessa kohti jyrkkääkin jyrkempiä perherinteitä. Valitettavasti rinteet osoittautuivat edellis-päivää vaativimmiksi ja häntä koipien välissä freeriderit siirtyivät gondoliinisiin ihailemaan maisemia.

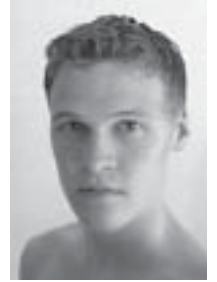
Illalla väsyneet laskijat rentoutuivat jälleen hyvän ruoan ja saunan parissa. Tämän jälkeen virtaa riitti vielä lukuisien mäyräkoirien ulkoiluttamiseen ja tanssimatolla bailaamiseen.

Markku Pylikko

Heidi Oja

Teksti:
Juuso Räsänen
wannabe
freerider
Kuvat:
Heidi Oja ja
Markku Pylikko

Katuvalojen loisteessa saatettiin myös edellisenä päivänä alkanut kyykän Levicup päätökseensä, missä voittajaksi selviytyi vuoden yllättäjä Blagitarus Blagiators. Treenattu kuulemma oli ahkerasti, mutta ei se ainakaan päällepäin näkynyt. Joka tapauksessa voittajien juhlinta saattoi alkaa ja sitä jatkuikin pitkälle aamu-yöhön.

Sunnuntaiaamuna krapulan innoittamana mökit siivottiin ja odoteltiin viimeisimpiä sankareita palaavaksi kotiin. Ennen lähtöä Blanko muisti mahtavan reissun organisoinutta *Heidi Ojaa* komealla kunniakirjalla. Allekirjoittanut osasi lukea kiitospuheen rivien välistä ensi talven matkakohteenkin. Se on lähes varmasti Heinäpään laskettelukeskus Oulun Alppien tuntumassa. Jee.

Heidi Oja

Haalarikastajaiset ja laskiainen 8.2.2005

Teksti:
Juho Akola
Kuvat:
Taija
Kynkäänniemi

Haalarikastajaisia vietettiin laskiaisbileiden yhteydessä teekkaritalolla 8.2 alkaen klo 12. Haalarikastajaiset piti viettää jo aikaisemmin, mutta tietoteknisistä ongelmista johtuen haalareiden toimitus myöhästyi hieman ja kastajaiset päätettiin yhdistää laskiaisriehaan.

Kello 12 maissa aloitettiin jakamaan ensimmäisille paikalle saapuneille haalarit. Perinteisesti ennen haalareiden päälle pukemista vannottiin vanhemmille opiskelijoille jo tuttu, veikeä haalarivala. Eniten mieleen valasta painui kohta: "Teekkareita emme ole, emmekä sellaisiksi halua!". Lopuksi haalarit puettiin yhdessä päälle. Tämän vuoden fuksien selkää koristaa kaikilla Blankon logon lisäksi punavalkoinen näkyvä Tietokone-lehden mainos. Hymy vääntyi väkisinkin fuksin kuin fuksin naamalle, kun sai ihanaakin ihanammat Blankon haalarit päällensä. Lisäksi kokolappuja vastaan sai tiskiltä kaksi juomaa per naama, mikä oli allekirjoittaneelle

hieman hasardi juttu, sillä yllättävän moni oli liikenteessä autolla ja halusi luovuttaa drinkkilippunsa eteenpäin, eli minulle... Valan vannottuamme, osa porukasta jatkoi bussilla laskiaismäkeen, osa kiltahuoneelle.

Haalarivala.

Mitättömän lyhyt historia

Kalevan verkkolehti kertoi huhtikuussa 2003 että "haalarikulttuuri lipui Suomeen Ruotsista, missä opiskelijat alkoivat käyttää haalareita juhlissa ja yhteisillä retkillä 1970-luvulla. Ensimmäiseksi pukeutumiskoodin omaksuivat Espoon Otaniemen teekkarit, joiden esimerkistä käytäntö levisi muihin yliopistoihin. Nykyään haalaria käyttävät lähes kaikki ammattikorkeakoulussa tai yliopistossa opiskelevat."

Elinkaari

Haalareiden tyypillinen elinkaari noudattaa kaikille tollilaisille tuttua vesiputousmallia. Fuksisaunassa suoritetaan haalareiden pintapuolinen esitutkimus, jonka jälkeen tapahtuu pikainen vaatekerran sopivan käyttötarkoituksen määrittely, tarvittavien koristelutoimenpiteiden suunnittelu. Tämän toteutus on pitkä ja vaativa prosessi, jonka kesto ja lopputulos riippuu luovuudesta. Lopputuotteen testausta kuuluu etiketin mukaan suorittaa usein ja hartaasti. Oikeaoppisten haalareiden ylläpitoon liittyy useita iteraatiokierroksia, joissa määrittely, suunnittelu ja testaus toistuu lukemattomia kertoja. Uskollisten haalareiden elinkaari alkaa pahvilaakosta ja loppuu kaatopaikalle tai parhaassa tapauksessa vaatekaapin perälle.

Koristelu

Tavallisimpia haalareihin kiinnitettäviä koristeita ovat haalarimerkit, pinssit, rintanapit, pullonkorkin aukaisi-

Haalareiden

jat, muki ja kaikenlaiset vilkkuvat mainoshärvelit. Haalarimerkkien kiinnittämisessä voi käyttää vapaasti mielikuvitustaan, käsityöihmiset ompelevat perinteisesti merkit kiinni, mutta kekseliäämmät yksilöt soveltavat merkkien kiinnittämiseen niittaamista, jeesusteippiä ja kuumaliimaa. Haalareita voi koristella myös nimmareilla ja muilla kuuden promillen humalassa keksityillä neronleimuksilla, kuten kirkkoveneillä.

Etiketti

Haalarit ovat useimmissa bileissä opiskelijan perusvarustus. Killan ystävällinen tiedottaja informoi bilekutsujen yhteydessä toivottavasta pukeutumisesta, haalarittomuudesta ja haalarillisuudesta esitetään yleensä toiveita hyvissä ajoin bileitä suunnitellessa. Jos olet epävarma, pukeudu haalareihin. Pahimmassa tapauksessa näytät typerältä opiskelijalta, mutta hei - sitähan sinä jo oletkin.

Alkuperäisiin haalareihin liitetyt eriväriset osat, kuten lahkeet, taskut ja kangassuikaleet saattavat kertoa intiimistä kanssakäymisestä vastakkaisen sukupuolen kanssa. Tämä on kuitenkin aluekohtaista, Suomessa on havaittavissa erilaisia käytäntöjä osien vaihtelun suhteen, jossakin päin maata osia vaihdellaan kavereiden kesken, toisilla alueilla osien vaihtaminen tarkoittaa seurustelua, kun kolmannella alueella tämä merkitsee pelkkää siveetöntä seksuaalista kanssakäymistä.

Mäkeä laskettiin kolmihenkinen joukkuein (oikealla) ja lämmikkeeksi nautittiin Blankon tarjoamaa kuumaa kaakaota (vasemmalla).

Mäessä tarjolla oli kuumaa kaakaota, iloista seuraa, sekä pieneen hintaan sai myös pientä purtavaa. Mäkeä laskettiin kolmihenkinen joukkueiden voimin. Ensimmäinen alas ahkiolla, jonka päätteeksi alhaalla oleva tolppa tuli kiertää ja koko joukkueen vielä piti juosta ahkion kanssa takaisin mäen päälle. Mieleenpainuvimmaksi kolmikoksi varmasti jäi kaikille tuttu KombostiKobla, joka diskattiin törkeästä vastustajan blokkaamisesta. Tätä kuitenkin ei oltu säännöissä kielletty, jonka johdosta kerättiin protestirahasto *Jussin* ja *Jyrkin* toimesta. Jostain kumman syystä protesti ei kuitenkaan mennyt läpi, vaikka sääntöjä ei missään vaiheessa rikottu. Tästä veikeästä episodista löytyy vieläkin erittäin suurta hilpeyttä herättävää videomateriaalia jostakin netin syövereistä, linkkiä voi kysellä vaikkapa IRC:ssä joltakin Koblaan kuuluvalta.

Laskujen päätyttyä, jatkettiin takaisin teekkaritalol-

le jatkamaan bileitä yhdessä Communican sekä Verban kanssa. Illan kuluessa, jaettiin lopuille paikalle saapuneille mattimyöhäisille haalarit, sekä vannotettiin vala. Paikalle saapuneita fukseja oli joukossa ilahduttavan paljon, ja saimme suurimman osan haalareista jaettua iltaan mennessä. Meno jatkui kuumankosteissa tunnelmissa olutta ja spördeä litkien, sipsejä syöden, bailaten sekä saunoen. Tunnelma oli katossa ja kaikilla oli hauskaa! Voi kunpa olisin voinut nähdä mukana olleiden ilmeet seuraavana aamuna..

Toivottavasti ensi keväänäkin saamme viettää yhtä hauskaa laskiaisriehaa kuin tänä vuonna! Kiitoksia kaikille sekä bileitä järjestämässä olleille, kuten myös niihin osallistuneille!

P.S Te, jotka ette ole vielä saaneet haalareitanne, voitte kysellä niitä kiltahuoneelta, joko minulta tai joltakin Blankon hallitukseen kuuluvalta.

käyttöohje

Ohjeen
kasasivat
kinzu ja
Odetta

Haalareita ei saa pestä. Piste. Kaikissa säännöissä on poikkeus, joten haalaritkin saa pestä, mikäli haalareissa on asukas sisällä. Syksyllä haalarit puhdistuvat näpsäkästi ojassa kylpeämällä, talvella kätevin haalareiden pesutapa on lumipesu, keväällä avannossa pulikoiminen pelastaa likaantuneen uniformun ja kesällä perinteinen suomalainen saunominen auttaa kaikkiin tunnetuihin ongelmiin.

Plussat ja miinukset

- + tunnet kuuluvasi joukkoon, tunnistat kaverisi
- + rymyminen sallittua, jopa suotavaa
- + ei tarvitse miettiä mitä laittaa päälle
- + suojaa tuulelta jonkin verran
- + omaisuus kulkee kätevästi mukana mikäli haalareihin on tilausvaiheessa muistettu lisätä tarpeellinen määrä taskuja ja kyllätimia (näitä voi itsekkin lisätä)
- naisilla pissaaminen haastava operaatio
- haalarin yksilöiminen vaatii ponnisteluja halutesasi erottua massasta
- haalareiden ominaishaju ei ole mairitteleva
- haalareiden käyttö vähentää todistettavasti älykkyysosamäärää
- tyyllitajuisetkin joutuvat tyytymään kiltansa väreihin haalareissaan

Värikoodi Oulun yliopistossa (erittäin epämääräisestä lähteestä, virheet todennäköisiä) lisää tietoa löytyy esimerkiksi kooklesta.

- valkoinen: Arkkitehtikilta
- punainen: Koneinsinööriilta
- vaaleanvihreä: Optiem
- musta: OTiT, Oulun Tietoteekkarit
- valkoinen: Prosessikilta
- sini/kelta/punainen: Raksateekkarit
- sähkösininen: Sähköinsinööriilta
- viinipunainen: Atlas
- metsänvihreä: Biofyysikot
- violetti: Finanssi
- viinipunainen: Histoni
- punainen tai sininen: Index
- vaaleanpunainen: Lastarit
- musta: Logopedia
- valkoinen: Lääketieteen kiltta
- valkoinen: MOTIVA/Oulun yliopisto
- keltainen: Mukava
- viinipunainen: Summa
- vihreä: Syntaksis
- vaaleanlila tai vaaleansininen: Tiima
- keltainen: Valenssi
- vihreä: Verba

Blankon haalarit ovat olleet perinteisesti tummansinisiä, mutta haalarisukupolvet ovat haalistuneet aikojen saatossa vähemmän tummiksi ja enemmän sinisiksi.

Testissä Warning Forever

Teksti:
Eino Keskitalo
Kuvat:
pelin tekijän
luvalla pelin
kotisivulta

Kaiken muun pelihyvän ohella Japanissa tehtaillaan myös runsaasti laadukkaita freeware-pelejä. Kielimuu- ri toimii samoin kuin kaupallisella puolella – murto-osa peleistä löytyy englanniksi. Onneksi iso tukku peleistä on suoraviivaisia toimintapelejä, joiden pelaamiseen ei juuri kielellistä lahjakkuutta vaadita. Erityisesti Japanin ilmaisipelitehtailijat tuntuvat tykkäävän avaruusalus vas- taan vihollisarmada -muotin räiskintöjen luomisesta. Warning Forever kuuluu tähän joukkoon, mutta loistaa esiin massasta perusideallaan: yksinäinen avaruusalus mättää pelkästään satunnaisesti generoituvia pom- oluksia vastaan.

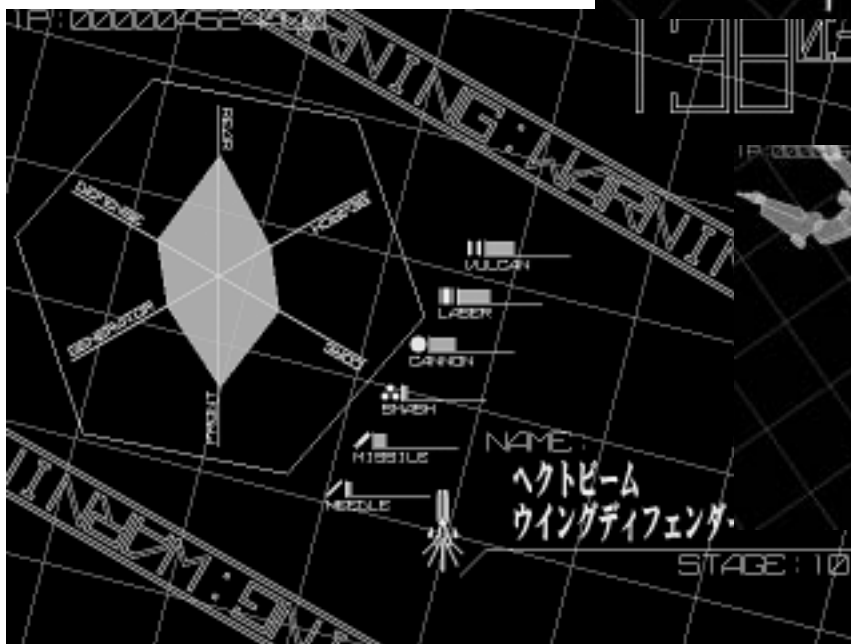
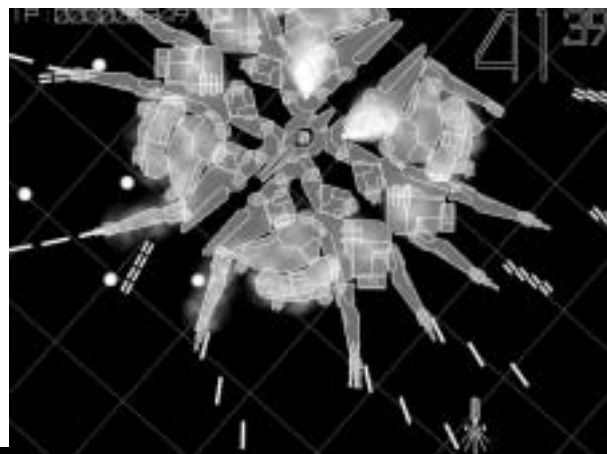
Uhka tulee avaruudesta

On aina mukava törmätä peliin, joka on tuntuu syntyneen yhden selkeän idean pohjalta, ja joka toteuttaa tämän idean hyvin. Satunnaisesti generoituvat viholliset aloit- tavat pienestä, mutta kasvavat kerta kerralta isommik- si, monimutkaisemmiksi, pahemmin aseistautuneiksi ja vaarallisemmiksi. Alukset koostuvat osista, ja ne kasva- vat ensimmäisestä ytimeistä massiivisiksi komplekseik- si, tai hämähäkkimäisesti varsiaan heilutteleviksi hirvi- öiksi.

Generointi jopa vaihtelee sen mukaan, miten pelaaja pelaa (riippuen siitä, mitä osia pelaaja vihollisesta tu- hoaa) ja sen todellakin huomaa, kun jo pitkät pätkät pelanneena vaihtaa omaa taktiikkaansa, ja vastaan tu- lee aivan uudenlaisia aluksia. Ja viholliset tosiaankin tuhotaan osa kerrallaan. Kaikkien täytyy olla yhteydes-

sä ytimeen, joten sopivan palasen tuhoamalla räjäyttää kerralla isomman osan vastustajaansa. Ytimeen keskit- tymällä saa hoidettua vaikka kaiken kerralla. Kätevästi alus ei ammu pelkästään eteenpäin, vaan napin painal- luksen jälkeen tulitussektoria saa säädettyä niin suun- nan kuin koonkin mukaan. Liikkuttaessa säätyvän sek- torin salat solahtavat hetken ihmettelyn jälkeen selkäyti- meen mallikkaasti.

Peli on graafisesti kaksiulotteinen, ja audiovisuaali- nen toteutus noudattelee aika minimalistista linjaa. Se on myös erinomaisen tyylikäs ja palvelee muutenkin pelaamista onnistuneesti. Suojien sihinä ja massiivisten sarananiveliä natina kertovat mitä jättimäinen vastus- taja puuhailee, vaikka pelaajan huomio onkin keskitty- nyt jatkuvan tulituksen väistelyyn. Tulituskuviot on muu- ten skriptattu Kenta Chon peleihinsä tätä tarkoitusta varten kehittämällä kuvauskielillä, BulletML:llä.

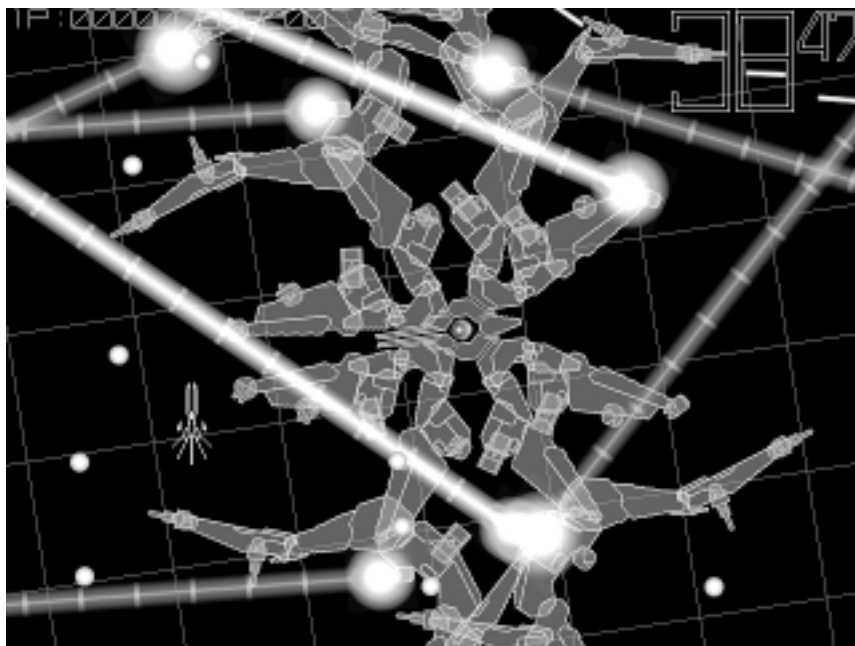
Liki koko ruudun täyttävän vihollisen tulivoima on hurja, mutta ei siinä vielä mitään, siinä vasta paniikki tulee kun se käynnistää rakettimoottorinsa ja kaasuttaa päin.. Vaan jostakin välistä sitä ihmeen kaupalla onnistuu luikahtamaan vahingoittumattomana, ja voi käydä vastaiskuun tuhoamalla vastustajan aseistuksen.

Täsmäase ajantappoon

Vastus kasvaa Warning Foreverissä koko ajan, eikä pelissä ole sen suurempaa agenda kuin pistää tämä vastus matalaksi, kunnes kuolo koittaa. Warning Forever toimiikin erinomaisesti, kiitos muuttuvuutensa, pienenä 5-10 minuutin välipalana kun kaipaa nopeaa toimintaa-

pelattavaa. Kyllästymisenkään ei vaihtelun ja nerokkaan suunnittelun ansiosta ole tässä parin kuukauden aikana ehtinyt ainakaan minulle iskeä. Peliä pelataan perusasetuksilla aikaa vastaan niin, että jokainen kuolema napsaisee aikaa alun kolmesta minuutista pois, ja jokainen voitto taas antaa sitä lisää. Asetuksista voi mm. säätää käyttöön myös perinteisemmät elämät. Kaikille asetuksille on myös kätevästi oma ennätyslistansa.

Warning Forever
versio 1.06
Hikoza Ohkubo
Freeware

Vaatii:
Windows 9x/Me/2000/Xp
DirectX7 tai uudempi
PC 300MHz prosessorilla
Riva-TNT tai nopeampi näytönohjain
Äänikortti jne ääniä varten
Joypadeja tuetaan

Testattu:
Windows 98SE
AMD Duron 800 MHz
256 megaa muistia
Matrox G450

Warning Forever'in
englanninkielinen kotisivu:
http://www.l8.big.or.jp/~hikoza/Prod/index_e.html

Mennään bussilla?

Teksti: Katariina Silvendoinen
Kuvat: Markku Pylkkö

Tämä vaativa maalaistyttö pani bussit boikottiin kymmenisen vuotta sitten. Koin, että hinta ja laatu eivät kohdanneet kotiseudun paikallisliikenteessä. Kokemukset ympäri Suomen sekä paikallisesti että 'kaukona' olivat myös olleet vuosien kuluessa niin epämiellyttäviä, että päätin lakata kulkemasta bussilla; ellei henki olisi kyseessä. Sanonta "kävellessä olisit jo perillä" oli yllättänyt toistuvasti; polkupyörällä kulkien matkat taittuivat suorastaan valon nopeudella verrattuna bussiin. Ja mikäli autolla piti jonkekin päästä, niin taksithan ovat sitä varken, ja siihen hintaan on aina saanut 100% palvelua; toisin kuin busseissa.

Henkilökohtainen boikottini kesti vuosikaudet muutamia katkoja lukuun ottamatta vaikeuksista, välillä kaverien pyynnöstä alennuin astumaan bussiin. Sain jopa joidenkin ystävien suunnalta kannatusta. Mutta sitten...

JALKAISIN, BUSSILLA VAI TAKSILLA?

...muutin Ouluun, ja 1,5 vuoden täällä asumisen jälkeen lankesin bussiin. Useimmat tuntemani oululaiset (etenkin opiskelijat) kulkevat bussilla. Hämmennyin, kun kerta toisensa jälkeen kaverit tulivat tapaamisiin bussilla, eikä korviini kantautunut valitusta. Ja jälleen kerran, kun piti illalla kaupungille lähteä, ja kyyti tuli puheeksi, koko muu porukka tuumi kuin yhdestä suusta "mennään tietty bussilla!". Kokemus ei ollutkaan karmaiseva...

Syksyllä 2004 autottomana tajusin, että ei flunssassa voi pyörällä kulkea, ja taas hyppäsin bussin kyytiin. Aikataulut tuntuivat sokkelolta ja bussiin astuminen siltä kuin olisi vähintäänkin kokemassa abductionin toiseen universumiin!

Bussikuskeja hämmensi täti, joka maksoi kyytinsä pankkikortilla, mutta kohtelu oli suorastaan ystävällistä, kun kuljettajat ymmärsivät, että aion maksaa yhden matkan sillä kortilla. Monet hymyt sain itselleni niistä ilmeistä :) Pankkikorttihan on melkein kuin tasaraha näin maallikon teorialla, joka tuntuu uppoavan myös bussikuskeihin! Nykyään tasaraha on käteiselläkin helppo antaa, kun bussimatkan hinta nousi 2,50 euroon...

Ja viimein (ystävien ja sukulaisten järkytykseksi) poikaystävän tuella hankin bussikortin (vain 40 matkan sarjakortin) väliaikaisesti. Kun poikkesin kaverin luona toisella puolen kaupunkia, hän oli kirjaimellisesti pyörtyä, kun esittelin, että olen hankkinut bussikortin, eikä uskonut ennen kuin näki omin silmin.

Nykyään Linnanmaa- Keskusta-Linnanmaa väli sujuu bussitse kuin vanhalta tekijältä! Ja linjoista on tullut tuttuja; samoin aikatauluista. Pitkän aikaa oli vaikea ymmärtää, miksi Linnanmaalla bussit ovat miten sattuu. Meillä maalla kun ne kulkee ihan ajallaan (aamulla kaupunkiin ja illalla kotiin), ja aikatauluissa on vain päätepysäkit. Linnanmaan aikatauluissa on vain linjan arvioitu ohiajoaika (turhan usein kirjaimellisesti!). Onneksi on olemassa taulukko (=spesiaali), jossa kaikki 'ohi ajavat' linjat on samalla viivalla.

LINNANMAA-KESKUSTA

Aamulla, jos pitää bussiin lähteä, pitää ajoissa miettiä, millä tulella on. Kestääkö nelosen kuskin töykeyden ja vauhdikkaan ajotyylin, joka pahimmillaan on johtanut usean tunnin kestäväseen kuvotukseen, kun bussikuskilla tuntuu olevan helvetillinen kiire jonkekin. Jos haluat kokea vauhtia ja vaarallisia tilanteita, astu ihmeessä neloseen, jos ehdit. Nelonen nimittäin ajaa Linnanmaan ohi niin nopeaan ja suorastaan hyvin ajoissa arvioon nähden, että useimmiten pysäkillä kävellessä ehtii nähdä bussin perävalot.

Toinen varma linja, josta ehtii myöhästyä helposti, on seiska. Seiska tuntuu kilpailevan nelosen kanssa siitä, kumpi ehtii ensin kaupunkiin. Nelosen ja seiskan kun on arvioitu ohittavan Linnanmaan yhtä aikaa. Toisinaan saa nelosessa/seiskassa istuessaan seurata lähes mielenkiintoista kilpailua, kun nämä kaksi linjaa ohittelevat toisiaan. Bussikuskien pettymyksen kuulee takapenkille asti, kun käy niin, että pysäkillä seisookin joku onneton kyytiä vailla; ja 'viuh' toinen linja pääsee ohi. Yleensä tilanne korjaantuu parin seuraavan pysäkin aikana, kun ohittanut bussi 'joutuu' vuorostaan pysähtymään; 'oman' linjan kuskin hymy on leveämpi kuin taustapeili. Mutta useimmiten kuski tyytyy vain myhäilemään hiljakseen.

Yliopistokadun perimmäiselle pysäkillä tähdätessä on yleensä joko myöhässä tai aikaisessa. Pitää vain ta-

(Ainakin vesi)bussissa on tunnelmaa.

juta laskea, montako bussia ehtii vilahtaa nenän edestä ennen pysäkillä pääsyä, jotta selviää, onko vielä viiden minuutin sisään luvassa lisää kyytejä. Jos myöhästyt nelosesta ja/tai seiskasta, 19 yleensä korjaa tilanteen olemalla 5-15 minuuttia myöhässä arvioidusta ajasta. 19-linjan kuski on 90% todennäköisyydellä mukava, rauhallinen ja iloinen. Jos tarvitset tilaa laukuille ja tavaroille, suosittelen linjaa 19; se ajaa lentokentälle asti, joten kapsäkeille on varattu reilusti säilytystilaa. Jos olet jo myöhässä omasta aikataulustasi, voit varautua siihen, että myöhästyt lisää: 19 ajaa suoraan keskustan läpi ja se pysäkki, jolle halusit jäädä, ei todennäköisesti osu reitin varrelle. Seiska on samoin yllättävä, koska se ajaa suoraan, kun muut kääntyvät keskustaan, ja sen asian kiireessä unohtaa varmasti. Viimeistään amiksen (PAO) kohdalla heräät ja huomaat, että kaikki ei ole kohdallaan! Keskustaan juostessasi kirot itseäsi "tämän jälkeen en unohda seiskan reittiä koskaan", mutta jotenkin se taas seuraavana huonona päivänä unohtuu, ja löydät itsesi juoksemasta liukkaita katuja puuskuttaen vesisateen kastellessa vaatteesi läpimäriksi.

Jos olet myöhästynyt kolmesta em. linjasta, odota rauhassa, busseja tulee aina (klo 05-01) lisää. Linja 22 on hyvä varmistus neloselle ja seiskalle; toisinaan se ehtii ennen 19:ää ja toisinaan taas ei. Kutonen, 23 ja 24 ovat allekirjoittaneelle vain satunnaisia tuttavuuksia, joten niistä ei sen enempää.

Linnanmaa-Keskusta-spesiaali löytyy osoitteesta:

http://www.koskilinjat.fi/aikataulut_ja_reitit/paikkaliikenteen_linjat/talvi/yhdistelma_linkes.html

KESKUSTA-LINNANMAA

Keskustasta on kyyti Linnanmaalle aamukuudesta myöhään aamuyön tunneille. 3:15 lähtee viimeiset kyydit kotiin, ja koska hinta on kaksinkertainen (5 euroa) klo 23 jälkeen, isompi porukka yleensä nappaa taksin ravintolaillan jälkeen.

Keskustasta kotiin lähtiessä on hyvä miettiä jälleen linjojen reittejä. Jos myöhästyt nelosesta (kun kuski ignoora käden heiluttelusi Anttilan pysäkiltä), turha odotella seiskaa: se ajaa Ramadan editse. Nelosen jälkeen 19 on hyvä varmistus, tosin viime aikoina sekin on yllättänyt olemalla (liian) ajoissa Anttilan pysäkillä.

Keskustan lähtöpiste sattuu olemaan OttoK:n pysäkki, jonne kuskit mielellään sujahtavat pikaisesti. Mikäs sen hausempaa, kun katsella sivupeleistä laumaa paniikissa juoksevia ihmisiä, jotka pelkäävät myöhästytensä bussista... Mutta sen verran on meikäläisellä kapinamieltä jäljellä, että tämä maalaistyttö ei bussin perässä juokse! (tosin tästäkin periaatteesta tunnustan yhden kerran lipsuneeni) Jos ei kelpaa kyytiin ottaa käyttämättäni pysäkiltä, joudan vaikka kävelemään; se on edelleen varma keino päästä perille.

Illemmalla taas voit olla varma, että vilkaiset kelloa 3 minuuttia liian myöhään: busseja kulkee harvemmin, ja joskus saa odotella puolikin tuntia seuraavaa lähtöä. Todennäköisesti myöhästyt siitäkin, joten kannattaa suosiolla siirtyä lähikuppilaan yksille ja kilauttaa kaverille.

Keskusta-Linnanmaa-spesiaali löytyy osoitteesta: http://www.koskilinjat.fi/aikataulut_ja_reitit/paikkaliikenteen_linjat/talvi/yhdistelma_keslin.html

YHTEENVETO

Oulussa bussilla kulkeminen on yllättävän helppoa ja mukavaa. Niitä kertoja, kun tuntee heittäneensä rahansa hukkaan tietysti sattuu, mutta yllättävän harvoin aiempiin kokemuksiin verrattuna. Keskustan ja Linnanmaan väliä kulkiessa kyyti on varmaa, eikä kanssamatkustajiin ehdi leipääntyä vielä totaalisesti; matka loppuu yleensä ajoissa ennen kuin pinna lähestyy katkeamispistettä. Jos kulkua on enemmänkin, saa hinta-laatu-suhteen kohdilleen hankkimalla bussikortin. Kuskit hymyilevät leveämmin bussikortin haltijoille, sen olen kokeimuksella huomannut. Kanta-asiakkuus kannattaa...

Claudius studiossa

Teksti:
Eino Keskitalo
Kuvat:
Taija
Kynkäänniemi

Kuusihenkinen yhtyeemme Claudius lähti kolmen ja puolen vuoden yhteiselon jälkeen helmikuun lopussa ensimmäistä kertaa studioon nauhoittamaan kappaleitaan levyille asti. Syksyllä oli heitetty ensimmäiset kunnon rokkikeikat vähän vaihtelevalla menestyksellä (opettavaisia) ja muutenkin palloteltu kysymyksellä, että mitäs tällä bändillä olisi tarkoitus tehdä. Päätimme suunnata studioon. Valitsimme kappaleistamme neljä mieluisinta, valmiimantuntuista ja parasta rallia ja aloitimme ankaran treenaamisen ja sovittamisen tammikuussa.

Kappaleiksi valitsimme popralli *Harmoniaan*, kookeroisemman 'vihainen rokki' -osastoon solahtavan *Irtti!*-kappaleen, pitkän ja eteerisen, mutta silti tukevan grooven päällä lepäävän *Yöllä sataa* -biisin ja *Ei?*-instrumentaalnin, joka ansaitsisi mielestäni muodostua jazzrock-standardiksi. Sitten lähdettiin kunnolla katsomaan, kuuntelemaan ja keskustelemaan, mitä muut soittavat ja miten sovituksia kannattaisi hioa, ettei studiossa tulisi yllätyksiä.

Eihän siellä sentään suuria kakofonioita löytynyt, mutta muutamia niin rytmisesti kuin harmonisesti ristiinsoitettuja kohtia tuli oioittua. Muunmuassa *Harmoniaa*-kappaleen mainiot "takapotkut" tuli napattua kosketinmiehemme *Laurin* piano-osuudesta, joka oli aiemmin hukkunut muun bändin jalkoihin. Kunnollisen sovittamisen lisäksi jonkinlaisesta kiltteyssyndroomasta johtuvasta tuppisusuuudesta kärsivä yhtyeemme myöskin

riiteli vihdoinkin ja viimein kunnolla – tai edes jotenkin – studiopäivän lähestyessä. Jäljellä olleiden treenien tunnelmasta tuli heti jotenkin välittömämpi. Tunnetta mukaan, saaaatana!

Studioaikaa varattiin QStudiosta kaksi päivää, ajatuksella toisena nauhoitetaan, toisena miksataan. Muutenkin tuumasimme, ettei ajan vähäisyyden tähden lähdetä kaikkea hiomaan täydelliseksi, vaan epätäydellisemmätkin otot voivat kelvata. Ajatuksissamme oli myös, että pyrkisimme jonkinlaiseen livefiilikseen ottamalla aluksi koko bändin kerralla nauhalle, mutta tämä onnistui studion tilojen takia vain osittain. Tai jälkepäin voisi ajatella että ansiosta. Tokihan rumpali saa soittoonsa hemmetisti enemmän fiilistä, kun ainakin osa bändistä soittaa oton aikana mukana, mutta kyllä sieltä sitten melkein kaikki muiden raidat otettiin uusiksi. Eikä siinä niin kauaa nokka tuhissut, ja soundeja oli helpompi viilata kohdalleen.

Pari päivää meni siis aika tiukassa aikataulussa, liki psykoosissa koettaen kovasti kuunnella, olivatko otot hyviä ja miten miksattaisiin lopputulosta paremmaksi. Ilman muuta jäi hampaankoloon juttuja, jotka voisi tehdä paremmin seuraavalla kerralla. Toisaalta jäi myös tunne, että kuulostammeko me todellakin näin hyvältä. Ja kun vihdoinkin osasi heittää ylikriittisellä korvalla kuuntelemisen, ja kuunteli virheiden sijaan kokonaisuutta, tuli ylpeä olo kappaleista ja niiden toteutuksesta, sekä todella tyytyväinen tunne siihen, että nauhoitus tuli teh-

tyä. Nyt onkin sitten vielä edessä EP:n painattaminen levyksi, mutta MP3-tiedostoja voi jo käydä kuuntele-massa Claudiuksen kotisivuilta.

Tasa-arvotyöryhmän kysely opiskelijoille

TOL:n tasa-arvotyöryhmä on aloittanut toimintansa 1.10.2004. Se jakautui kolmeen eri pientyöryhmään, aiheinaan kansainvälisyys, opiskelijanäkökulma sekä häirintä ja kiusaaminen. Tasa-arvotyöryhmän jäsenet ovat *Satu Heikkinen* (Kajaani), *Minna Isomursu*, *Kaisu Juntunen*, *Eeva Leinonen*, *Kari Pankkonen*, *Hilkka Poutanen*, *Petri Pulli*, *Markku Pylkkö* (Blanko ry) sekä *Anna-Liisa Syrjänen*. Opiskelijanäkökulmaa tasa-arvoon hakevassa pientyöryhmässä työskentelee kolme jäsentä, Kaisu Juntunen, Eeva Leinonen ja Markku Pylkkö.

Tasa-arvotyöryhmän toiminta-ajatus tälle vuodelle on luoda ja ylläpitää TOL:n hyviä käytöstapoja. Tähän liittyy oleellisesti syrjintä-, häirintä- ja kiusaamistapauksiin puuttuminen niin opetus- kuin työtilanteissa. Tasa-arvotyöryhmä toivoo, että sen toiminta vaikuttaa jatkossa näiden ilmiöiden vähenemiseen ja katoamiseen laitoksen henkilökunnan ja opiskelijoiden piirissä.

Työryhmä on laatinut henkilöstölle ja opiskelijoille tasa-arvokyselyn, joka on kohdistettu syrjintään, häirintään ja kiusaamiseen. Kysely on esillä Optimassa TOL ja TOL-henkilökunta työtiloissa nimellä tasa-arvokysely. Vastausaikaa on 31.3.2005 asti.

Optimassa olevalla kyselyllä kartoitetaan syrjintä-, häirintä- ja kiusaamistilanteita tai -tapauksia laitokselamme. Kysely tapahtuu nimettömänä, eli vastaajien henkilöllisyys ei tule selviämään. Voit vastat kaikkiin tai osaan kysymyksistä. Tekstitilaa riittää lähes rajattomasti. Vastausaikaa on 31.3.2005 saakka.

Kyselyn päätyttyä tasa-arvotyöryhmä tekee yhteenvetön ja tiedotteen vastauksista. Jatkossa on tarkoitus myös kehittää toimintatapoja syrjintä-, häirintä- ja kiusaamistapauksiin puuttumiseksi sekä niiden hoitamiseksi ja estämiseksi.

Toivomme, että vastaat Optiman Tasa-arvotyöryhmä-tilasta löytyvään kyselyyn tämän kuun loppuun mennessä. Kiitos jo etukäteen vastauksestasi!

TOL:n tasa-arvotyöryhmä

TOL:n tasa-arvotyöryhmä on kokoontunut ahkerasti puolen vuoden aikana. Tässä ryhmä vuoden ensimmäisessä kokouksessa, ensi kertaa TOL:n uusissa tiloissa. Vasemmalta Hilkka Poutanen, Kari Pankkonen, Petri Pulli, Anna-Liisa Syrjänen, Eeva Leinonen ja Kaisu Juntunen.

Teksti ja kuva:
Markku Pylkkö

Akateemisen kyykän MM-kilpailut 12.2.2005

Teksti:
Juuso Räsänen
Kyykkähullu ja
Blagitarius
Blagiatorsin
pelaaja
Kuvat:
Markku Pyökkö
wannabe
BB-pelaaja

Tämä on reportaasi vuoden 2005 Akateemisen kyykän MM-kilpailuista kyykkähullun silmin. Myönnän omaavani hyvin subjektiivisen ja epärealistisen näkökannan lajiin ja tarkastelenkin urheilujuhlaa kyykänmuotoisien aurinkolasieni läpi. Ota siis rento istuma-asento, tyhjenä mielesi perinteisistä mm-kilpailuiden mielikuvista ja kuvittele tilalle kaunis kyykkääjän vartalo, neitseellinen kona ja mäyräkoira tai pari. Taustamusiikiksi kannattaa valita Ultra Bran kappale *Hauki*.

Tämä kuuluisa akateeminen urheilutapahtuma sijoittui helmikuun 12. päivälle ja Oulusta lähti peräti kaksi bussilastillista huipputason pelaajia ja cheerleadereita näyttämään etelänvetelille todellista osaamista. Akateeminen kisailu vaatii juuri oikeanlaisen tankkauksen ja kisapäivänä nestettä täytyy nauttia runsaasti kisakunnon ja kisamielen ylläpitämiseksi. Tätä silmällä pitäen herkisteltiin jo matkalla Tampereelle tulevaa kisapäivää varten tankkaamalla nestepitoisia ja WADA:n hyväksymiä urheilujuomia.

Kisapäivän aamu alkoi iloisesti herätyksellä jo ennen seitsemää, sillä ensimmäisien pelien oli määrä alkaa jo yhdeksältä. Pikainen tilannekatsaus osoitti kaikkien kisaajien löytäneen turvallisesti lattian pohjalle nukkumaan ja lihaksetkin olivat sopivan jumissa. Teekkareiden ystävällisesti haettua blankolaiset voitiin siirtä kisa paikalle keskelle luonnonkaunista Herwoodin betonimetsää.

Odotetusti suurin osa oululaisista joukkueista pääsi alkulohkoistaan jatkoon, niin yleisessä kuin naistenkin sarjassa. Blankon joukkueista jatkoon etenivät *Blagitarius Blagiators* ja *WIT Blanko*. Nämä kaksi joukkuetta osoittivatkin uskomatonta paineensietokykyä ja neste hukan torjuntaa voittamalla pelin toisensa jälkeen.

Blagitarius eteni finaaliin tasaisen varmalla pelillä tiputtaen mm. puolivälierissä oululaisen *STH:n*. Finaalivastustajaksi selviytyi kaavion toiselta puolelta ennakkoon vahvaksi arvioitu lappeenrantalainen *Humpparitarit*. Ensimmäisen erän tiukasta vastuksesta huolimatta Humpparitarit veivät finaalin lopulta numeroin 3 – 28, jättäen Blagitarius Blagiatorsin hopealle.

Naisten sarjassa WIT Blanko hävisi välierissä väkivahvoille lappeenrantalaisille, mutta vei pronssiottelun oululaisia *lhqpeipejä* vastaan vakuuttavasti tuloksella 58 – 63. Oululaisväriä nähtiin myös naisten finaalissa, missä lappeenrantalaisjoukkue voitti oululaisen *sNapsin*.

Kisamatka oli oululaisten osalta erittäin onnistunut, kuuden mitalin potista Ouluun tuotiin kolme ja näistä kaksi Blankon nimiin. Reissun kohokohdaksi nousee ehdottomasti yleisen sarjan finaali, joka pelattiin lähemmäs 200 katsojan ympäröimässä hornankattilassa. Finaalissa pelanneena olin otettu kiltarajat ylittävästä kannustuksesta ja myös teekkareiden tuesta sai nauttia täysin rinnoin. Blankolaiset ja teekkarit näyttävät löytäneen vihdoin yhteisen harrastuksen ja toivottavasti kyykkäkenttien toverihenkeä nähdään tulevaisuudessa muuallakin.

Summa summarum, tulimme, näimme ja hävisimme, ehkä voitimmekin. Hopea maistuu jälkeenpäin aika makealle ja oululaismenestyksen johdosta voi kulkea kyykkäpiireissä rinta rottingilla. Tänä vuonna annoimme myrskyvaroituksen, ensi vuonna viedään koko potti ja päästään kuuuhun.

Hannu sviippaa.

Voittoisa Blagitarius Blagiators jakaa jo melkein hymyillä hävityn finaalin jälkeen. Vasemmalta Jyrki Puttonen, Juuso Räsänen, Vesa-Ville Piironen ja Hannu Korva.

Vesku ja matkamikro.

Fuksikyykkä 5.3.2005

Lauantaina 5.3. päivä valkeni pilvisenä ja ilma oli lähes ihanteellinen kyykän pelaamiseen. Pikku pakkasen ja edellisenä yönä satanut puuterilumi takasivat loistavat olosuhteet varsinkin kenttien osalta. Myöskin tarkkaan ajoitettu ja tieteellisesti mitoitettu nestetankkaus, jota ainakin allekirjoittanut oli edellisenä yönä harastanut, takasi myöskin yllättävän hyvät fiilikset päivän koitokseen. Edustusjoukkueemme *yy Blanko yy* oli valmis taisteluun ja tavoitteenahan ei ollut enempää eikä vähempää kuin mestaruus.

Ensimmäisessä ottelussa vastaan asettui Prosessikillan joukkue *Peruskyykkä*. Vastassa olleen naisjoukkueen oteissa näkyi ehkä hieman kokemattomuus kartun heittämisestä, mutta varsinkin yksi 18 pisteen haamuheitto piti joukkueemme varpaillaan. Hieman kohmean ensipelin tulokseksi lopulta voitto Blankolle lukemin -43 – -78.

Seuraavassa koitoksessa vastaamme asettui *Beibiem*. Nimi enteili kentälle saapuvaksi hehkeitä naisia, mutta pettymys oli karu kun areenalle astelikin Optiem killan äijiä. Tästä ottelusta kehkeytyikin huomattavasti tiukempi kamppailu ja toiseen erään lähdettiin 2 pisteen takaa-ajostasemasta. Oman vaiheen ollessa edelleen hukassa meinasivat lähinnä voimasanat olla omansa osana pelin kulkuun, tosin onneksi muut tiimin jäsenet pelasivat normaalia tasoaan. Jännittävän toisen erän jälkeen kirjattiin jälleen Blankolle voitto lukemin -44 – -46.

Kolmas ottelu tarjosikin vastustajaksi *SIK:n Miehet* ja nyt ensimmäistä kertaa alkoi varsinkin vastustajan päädyistä kuulua armotonta kettuihua. Joukkueemme pysyi kuitenkin viileänä ja takoi tauluun hillityt voitonumerot -47 – -54. Paikalle alkoi myös kerääntyä tässä vaihees-

sa faneja kannustamaan joukkuettamme entistä parempiin suorituksiin.

Puolivälierien viimeisen koitoksen vastustaja oli *Pumpuli Ympäristörakentajakillasta*. Nyt alkoi vihdoin peli alkoi siirtyä kohti kohtuullisempia lukemia, vaikakaan edelleenkään mistään vahvasta suorituksesta ei voitu puhua. Tuloksena perus -32 – -70.

Tämän jälkeen vaihdettiin areenaa tutumpaan kyykkäkopin ympäristöön. Tässä vaiheessa alkoi melko selkeästi huomata joukkueemme jäsenien keskuudessa pientä jännitystä ja paineiden kasvamista. Vanhemmat tieteenharjoittajat kuitenkin motivoivat joukkuettamme valmiiksi seuraaviin ratkaiseviin koitoksiin.

Välierissä kohtasimme toisen Optiemin joukkueen koodinimeltään *Virveli*. Ensimmäinen erä meni tasaisena vääntönä loppuen lukemiin -22 – -22. Tästä sisuuntuneena ja paineiden edelleen kerääntyessä paiskoimme toisen erän lukemiksi kohtuulliset -12 ja Virvelin pojat oli lyöty. Loppu tulos -34 – -57 ja yy Blanko yy finaaliin.

Finaalin alkaessa olivat joukkueen jäsenten fiilikset vähintäänkin jännittyneet. Vastaan asettui OTYT:n *Homonallet* ja tunnelma oli yllättävän Blankovastainen jälleen kerran. Homonallet olivat kuitenkin panostaneet päivän aikana aperitiivien nauttimiseen sellaisella intensiteetillä, että ei näistä tällä kertaa ollut liikaa vastusta. Loppuottelun tulos joukkueemme loistavalla pelillä -19 – -74 ja Blankolle fuksikyykän mestaruus!

yy Blanko yy:ssä pelasivat: *Tiina Viitanen, Matti Kostamo, Simo Arvola* sekä *Tatu Ronkainen*.

Tarkemmat tilastot ja muutakin osoitteessa: <http://www.oamk oulu.fi/>. Kyykkä on hieno laji!

Teksti:
Simo Arvola
Kuvat:
Markku Pylkkö

WIT Blanko toi komeasti pronssia Akateemisen kyykän MM-kisoista. Joukkueen potretissa Tiina Viitanen, Mari Antila, Kaisa Öman, Anna Nikkilä ja Heidi Oja.

Fuksikyykän voittaneesta yy Blanko yy -joukkueesta olivat palkintoa noutamassa OAMK ry:n kyykkägaalassa Simo Arvola ja Matti Kostamo. Pystin ja mitalit ojensi ja poikien kanssa juhli OAMK:n hallituksen jäsen ja kyykkäkoppivastaava Jaakko Sakaranaho.

Oulun mestaruuskyykkä 12.3.

Teksti:
Juuso Räsänen
Kyykkähullu ja
edelleen
Blagitarius
Blagiatorsin
pelaaja
Kuvat:
Markku Pyllkö
edelleen
wannabe
BB-pelaaja

Oulun mestaruus kuulostaa mainiolta ja mahtipontiselta, kyykkä taas kuulostaa sulalta hulluudelta. Kuitenkin nämä kaksi asiaa on yhdistetty ja tulokseksi on saatu Oulun jaloimpia mestaruuskilvoitteluja sitten pitkänmatkanpainin. Kyykkään hurahtanut kirjoittaja osallistui jälleen yhteen turnaukseen tavoitteenaan maine, kunnia ja kauniit naiset.

Pitkään sitä päivää odotettiin, herkisteltiin kisakuntoa treenaamalla joka päivä viimeiset kaksi viikkoa. Huhu kertoi, että *Poudan Pekalta* oli tilattu aurinkoista kisasäätä ja se myös piti paikkansa. Päivä valkeni auringon hyvässä yliopiston parkkipaikkaa ja aamupäivään mennessä elohopeakin oli noussut siedettävään - 10 asteen tuntumaan. Mestaruutta oli saapunut tavoittelemaan kaikkiaan 32 joukkuetta, joiden joukossa seitsemän Blankon joukkuetta. Edellisen viikonlopun fuksikyykkävoiton päädyttyä Blankon nimiin, oli OM-kyykältäkin lupa odottaa paljon.

Alkuerät alkoivat aamupäivällä, missä neljän joukkueen lohkoista vain kaksi parasta pääsi jatkoon. Blankolaisittain ensimmäiset ottelut menivät lämmitellessä, sillä peräti viisi joukkuettamme eteni puolivälieriin. Valitettavasti kuoleman lohossa fuksikyykän mestarijoukkue *yy Blanko yy* kohtasi väkevämpänsä ja pelit päättyivät harmillisesti jo alkutaipaleelle. Onneksi samaisesta lohokosta molemmat jatkoon menijät olivat meikäläisiä. Jatkoon menivät blankolaisista *Blagitarius Blagiators*, *Kombosti Kobla*, *Aapon mätisäkit*, *Possut Cowboys* ja *WIT Blanko*.

Allekirjoittanutkin oli jatkoon päässeiden joukossa ja hieman alkoi jo jännittää oman tiimin ja muiden blankolaisien puolesta. Oli pakko ottaa rohkaisuryppy, ehkä toinenkin.

Välitankkaus auttoi, sillä puolivälieriin edettiin kohutuullisen varmalla pelillä. Pelinsä voittivat myös muut meikäläisistä lukuun ottamatta *WIT Blanko*. Tytöt olivat kuitenkin saavuttaneet tavoitteensa ja olivat tiettävästi ainut alkueristä jatkoon päässyt naisjoukkue.

Diktaattori Jussi näyttää muulle joukkueelle kartunheiton mallia.

Blagitariusta hemmoteltiin taas noppatuurilla ja vastaan asetui kolmatta kertaa kuluvan kauden puolivälierissä söpö teekkarijoukkue *STH*. Kyllähän sitä pari kertaa kaaviota katseltiin epäuskoisena ja kun ei vastus tuijottamalla muuttunut, korkattiin tuttujen naamojen kanssa uudet kisaoluet. Varsinaisten pelierien jälkeen tilanne oli tasan 16, joten kaksi puolikasta jatkoerää oli tiedossa. Näissä *STH* vei lopulta pidemmän korren ja Blagin oli siirtyminen laulukuoroon.

Perkele, tiputtiin. Oli aika käväistä kaupassa ostamassa olutta ja siirtyä takaisin katsomoon selostamaan.

Kombosti Koblan vastaan asetui Aapon mätisäkit, arpaonnea tämäkin asettelu. Toisen oli tiputtava ja toverijoukkueista jatkoon pääsi Kombosti Kobla. Possujen hävitessä oman pelinsä niukasti *BOSSille*, välierissä pelaisi vain yksi Blankon joukkue. Pikaisesti pienestä notkahduksesta kuitenkin toivuttiin ja cheerleaderjoukko sai täydennystä.

Välierissä Kombosti kohtasi *SIK Bastardsin*, joka scouttien mukaan oli kovassa pelivireessä. Tosiaan, meidän poikien ensimmäisen erän 14 pisteen tulos ei riittänyt alkuunkaan vastustajan nollaa vastaan. Lopputulos olikin lopulta 6 – 28 sähköteekkareiden hyväksi. Nopeasti Kombostin pojat kuitenkin kasasivat itsensä ja lähtivät toiveikkain mielin pronssiotteluun. Toisesta välieräparista vastaan tipahti Blagin voittanut *STH*.

Pronssipelissä *STH:n* välieristä toipuminen ei ollut aivan samaa luokkaa Kombosti Koblan kanssa. Tasaisen ensimmäisen erän jälkeen teekkarit kumosivat kuohuviinipullon ja menestys taisi nousta kirjaimellisesti hatuun. Lopputulos oli sen jälkeen selvä, Blankon pojat veivät pronssiottelun suvereenisti 28 – 36.

Oulunmestaruuden kisoissa vei lopulta *SIK Bastards*, toiseksi tuli *BOSS* ja kolmanneksi siis Kombosti Kobla. Päivä huipentui illalla Kyykkägaalaan, missä jaettiin mitalit niin OM- kuin fuksikyykkässäkkin menestyneille joukkueille. Lisäksi palkittiin myös Oulun Kyykkäliigan voittanut *SIK Bastards* ja henkilökohtaisissa tilastoissa kunnostautuneita pelaajia.

Oulunmestaruuskyykkä oli täynnä todella tiukkoja kamppailuja, rehtiä kisailua ja akateemista juhlahumua. Ensi vuotta ajatellen neuvoin lahjattomia treenaamaan ja voitostapelaajia treenaamaan vielä enemmän. Muis-takaa kuitenkin pilke silmäkulmaan, sillä peliähän kyykkä lopulta vain on :)

OM-pronssia voittaneessa joukkueessa pelasivat (vasemmalta) Mika Lasanen, Markku Pyllkö (C), Jussi Kärki (A) ja Ari Orajarvi.

Dai Cate

Keltainen Oitta

TERVETULOA nauttimaan
herkullisista toasteistamme,
pelaamaan seurapelejä ja
löytyypä meiltä kitarakin, jos
haluat vapauttaa sisäisen
musiikkisi muiden kuultavaksi.
Ja mikä parasta, meiltä saat
reilut **OPISELIJA-ALENNUKSET**
juomista sunnuntaista
torstaihin!

no se KELTAINEN oitta Oulun Kauppatorilla

